NIEDZIELA ŚWIĘTEJ PIĘĆDZIESIĄTNICY.

W sobotę wieczorem na małych nieszporach,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery, ton 1:

Będziemy świętować Pięćdziesiątnicę, przyjście Ducha, danie Obiecanego, wypełnienie nadziei, tak samo zaś tajemnicze, jak wielkie i czcigodne, przeto wołamy do Ciebie: Stwórco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Obcymi językami odnowiłeś, Chryste, Twoich uczniów, aby w nich głosili Ciebie, Nieśmiertelne Słowo i Boga, który daje duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Wszystko daje Duch Święty, toczy proroctwa, ustanawia kapłanów, mądrości nauczył nieuczonych, rybaków okazał teologami, zbiera całe zgromadzenie Kościoła. Współistotny i Współtronujący z Ojcem i Synem, Pocieszycielu, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Ton 8: Kiedy Ducha Twego posłałeś, Panie, na siedzących apostołów, wtedy dzieci hebrajskie widząc to przeraziły się bardzo. Słyszeli ich bowiem mówiącymi innymi, obcymi językami, jak dawał im Duch Święty. Będąc bowiem niewykształconymi oni stali się mądrymi i przemawiali o sprawach Bożych, łowiąc narody do wiary. Przeto i my wołamy do Ciebie: Ty, który zjawiłeś się na ziemi i wybawiłeś nas ze zbłądzenia, Panie, chwała Tobie.

Na stichownie isomelosy, ton 2:

Widzieliśmy Światłość prawdziwą, przyjęliśmy Ducha z Niebios, znaleźliśmy wiarę prawdziwą, niepodzielnej Trójcy kłaniamy się, albowiem Ona nas zbawiła.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

W prorokach Ty ogłosiłeś nam drogę zbawienia i w apostołach zajaśniała, Zbawco nasz, łaska Ducha Twego. Ty jesteś Bogiem bez początku, w czasach ostatecznych i na wieki Ty jesteś Bogiem naszym.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

W pałacach Twoich zaśpiewam Tobie, Zbawco świata, i skłoniwszy kolana pokłonię się Twojej niezwyciężonej mocy wieczorem, rano i w południe, i w każdym czasie błogosławię Ciebie, Panie.

Chwała, i teraz. Ton 2: Zaśpiewajmy Trójcy współistotnej, Ojcu i Synowi ze Świętym Duchem, tak bowiem głosili wszyscy prorocy i apostołowie z męczennikami.

Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. **Najświętsza Trójco. Ojcze nasz. Albowiem Twoje jest królestwo.** Troparion rozesłania, ton 8: **Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz.** I dalszy ciąg jak zwykle. I rozesłanie.

W sobotę wieczorem na wielkich nieszporach,

zwykła recytacja Psałterza.

Do **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery isomelosy, powtarzając pierwszą. Także pięć sticher tonu 2, powtarzając pierwszą.

Ton 1: Będziemy świętować Pięćdziesiątnicę, przyjście Ducha, danie Obiecanego, wypełnienie nadziei, tak samo zaś tajemnicze, jak wielkie i

czcigodne, przeto wołamy do Ciebie: Stwórco wszystkich, Panie, chwała Tobie (dwa razy).

Obcymi językami odnowiłeś, Chryste, Twoich uczniów, aby w nich głosili Ciebie, Nieśmiertelne Słowo i Boga, który daje duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Wszystko daje Duch Święty, toczy proroctwa, ustanawia kapłanów, mądrości nauczył nieuczonych, rybaków okazał teologami, zbiera całe zgromadzenie Kościoła. Współistotny i Współtronujący z Ojcem i Synem, Pocieszycielu, chwała Tobie.

Ton 2: Widzieliśmy Światłość prawdziwą, przyjęliśmy Ducha z Niebios, znaleźliśmy wiarę prawdziwą, niepodzielnej Trójcy kłaniamy się, albowiem Ona nas zbawiła (dwa razy).

W prorokach Ty ogłosiłeś nam drogę zbawienia i w apostołach zajaśniała, Zbawco nasz, łaska Ducha Twego, Ty jesteś Bogiem bez początku, w czasach ostatecznych i na wieki Ty jesteś Bogiem naszym.

Na dziedzińcach Twoich zaśpiewam Tobie, Zbawco świata, i skłoniwszy kolana pokłonię się Twojej niezwyciężonej mocy wieczorem, rano i w południe, i w każdym czasie błogosławię Ciebie, Panie.

Na dziedzińcach Twoich, Panie, my wierni skłoniwszy kolana dusz i ciał, śpiewamy Tobie, Ojcu nie mającemu początku, Synowi wspólnie nie mającemu początku i współwiecznemu, i Najświętszemu Duchowi, uświęcającemu i rozjaśniającemu dusze nasze.

Zaśpiewajmy Trójcy współistotnej, Ojcu i Synowi ze Świętym Duchem, tak bowiem głosili wszyscy prorocy i apostołowie z męczennikami.

Poemat cesarza Leona:

Chwała, i teraz. Ton 8: Przyjdźcie ludzie, pokłońmy się trójhipostatycznemu Bóstwu, Synowi w Ojcu ze Świętym Duchem, Ojciec bowiem poza czasem zrodził Syna współistotnego i współtronującego, i Duch Święty był w Ojcu wysławiany z Synem, jedna moc, jedna natura, jedno Bóstwo. Kłaniamy się Jemu wszyscy i mówimy: Święty Boże, który wszystko stworzyłeś przez Syna Twego przy współudziale Świętego Ducha. Święty Mocny, przez którego poznaliśmy Ojca i Duch Święty przyszedł na świat. Święty Nieśmiertelny, Pocieszycielu, Duchu pochodzący od Ojca i spoczywający w Synu. Trójco Święta, chwała Tobie.

Wejście. **Pogodna Światłości.** Prokimenon dnia i czytania.

Czytanie Księgi Liczb (11, 16-17. 24-29).

Rzekł Pan do Mojżesza: Zbierz Mi siedemdziesięciu mężów ze starszych Izraela, których ty sam znasz, że są starszymi i nadzorcami. I przyprowadź ich do namiotu spotkania, aby oni stali tam z tobą. Ja zstąpię i będę mówić tam z tobą, i wezmę z ducha spoczywającego na tobie i włożę na nich, aby oni nieśli z tobą dążenia ludu, a nie nosił je ty sam. I zebrał Mojżesz siedemdziesięciu mężów ze starszych ludu, i postawił ich wokół namiotu. I zstąpił Pan w obłoku i mówił z Mojżeszem, i wziął z ducha, który na nim spoczywał, i dał siedemdziesięciu mężom starszym. I kiedy spoczął na nich duch, zaczęli

prorokować, lecz potem przestali. I pozostało dwóch mężów w obozie, jednego imię Eldad, a imię drugiego Modad, i na nich spoczął duch, a byli oni z liczby zapisanych, ale nie przyszli do namiotu i prorokowali w obozie. I przybiegł chłopiec i doniósł Mojżeszowi, i rzekł mu: Eldad i Modad prorokują w obozie. W odpowiedzi na to Jozue, syn Nuna, sługa Mojżesza i jeden z jego wybranych, powiedział: Panie mój Mojżeszu, zabroń im. I rzekł mu Mojżesz: Czy ty nie jesteś zazdrosny za mnie? I kto da wszystkim ludziom Pańskim być prorokami, gdy Pan da im Ducha swego?

Czytanie Proroctwa Joela (2, 23-32).

Tak mówi Pan: Dzieci Syjonu, radujcie się i weselcie w Panu, Bogu waszym, albowiem On da wam pożywienie ku sprawiedliwości i będzie posyłać wam deszcz poranny i późny, jak poprzednio. I napełnią się spichlerze pszenicą i tłocznie będą przepełnione winem i olejem. I odpłacę wam za te lata, w które pożerała szarańcza, robaki, żuki i gąsienice, wielkie wojsko moje, które posłałem na was. I będziecie jeść do sytości, i nasycicie się, i sławić będziecie imię Pana Boga waszego, który z wysoka uczynił cuda. I nie zawstydzi się lud mój na wieki. I poznacie, że Ja jestem pośrodku Izraela i Ja jestem Pan Bóg wasz, i nie ma innego poza mną, i nie powstydzi się lud mój na wieki. I będzie po tym, że wyleję z mego Ducha na wszelkie ciało, i będą prorokować synowie wasi, i córki wasze, i starcy wasi sny będą widzieć, i młodzieńcy wasi zobaczą widzenia. Także na sługi moje i na służebnice moje w dni owe wyleję z Ducha mego, i będą prorokować. I dam cuda na niebie w górze i znaki na ziemi w dole, krew i ogień, i kolumny dymu. Słońce przemieni się w ciemność i księżyc w krew zanim nadejdzie dzień Pański, wielki i budzący bojaźń. I będzie, że każdy, kto zawezwie imienia Pańskiego, zbawi się.

Czytanie Proroctwa Ezechiela (36, 24-28).

Tak mówi Pan: Wezmę was z narodów i zgromadzę was ze wszystkich krajów, i wprowadzę was do ziemi waszej, i pokropię was czystą wodą i oczyścicie się ze wszystkich nieczystości waszych, i ze wszystkich bożków waszych oczyszczę was. I dam wam serce nowe i ducha nowego dam wam, i zabiorę z ciała waszego serce kamienne i dam wam serce cielesne, i ducha mego dam w was. I sprawię to, że będziecie chodzić w przykazaniach moich i prawo moje będziecie zachowywać i wypełniać. I będziecie żyć na ziemi, którą dałem ojcom waszym, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem.

Na litii trzy stichery isomelosy, ton 2:

W prorokach Ty ogłosiłeś nam drogę zbawienia i w apostołach zajaśniała, Zbawco nasz, łaska Ducha Twego. Ty jesteś Bogiem bez początku, w czasach ostatecznych i na wieki Ty jesteś Bogiem naszym.

Na dziedzińcach Twoich zaśpiewam Tobie, Zbawco świata, i skłoniwszy kolana pokłonię się Twojej niezwyciężonej mocy wieczorem, rano i w południe, i w każdym czasie błogosławię Ciebie, Panie.

Na dziedzińcach, Panie, my wierni skłoniwszy kolana dusz i ciał, śpiewamy Tobie, Ojcu nie mającemu początku, Synowi wspólnie nie mającemu

początku i współwiecznemu, i Najświętszemu Duchowi, uświęcającemu i rozjaśniającemu dusze nasze.

Chwała, i teraz. Ton 8: Kiedy Ducha Twego posłałeś, Panie, na siedzących apostołów, wtedy dzieci hebrajskie widząc to przeraziły się bardzo. Słyszeli ich bowiem mówiącymi innymi, obcymi językami, jak dawał im Duch Święty. Będąc bowiem niewykształconymi oni stali się mądrymi i przemawiali o sprawach Bożych, łowiąc narody do wiary. Przeto i my wołamy do Ciebie: Ty, który zjawiłeś się na ziemi i wybawiłeś nas ze zbłądzenia, Panie, chwała Tobie.

Na stichownie stichery isomelosy, ton 6:

Panie, ludy nie rozumiejące mocy Najświętszego Ducha, będącej na apostołach Twoich, uznali zmianę języków za pijaństwo. My zaś przez nich umocnieni, nieustannie tak mówimy: Ducha Twego Świętego nie zabieraj od nas, błagamy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Panie, zstąpienie Świętego Ducha, które napełniło apostołów Twoich, dało im możliwość mówienia innymi językami. A ten cud niewiernym wydał się pijaństwem, a dla wiernych jest orędownikiem zbawienia. Uczyń i nas godnymi Jego jaśnienia, błagamy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie zabieraj mi.**

Królu Niebieski, Pocieszycielu, Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkaj w nas, i oczyść nas z wszelkiej zmazy, i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

Chwała, i teraz. Ton 8: Niegdyś języki zostały pomieszane z powodu śmiałości budowania wieży, teraz zaś narody obdarzone są mądrością ze względu na poznanie chwały Boga. Tam Chrystus osądził niegodnych za grzechy, tutaj oświecił rybaków Duchem. Wtedy zlikwidowana została niemota, teraz odnawia się zgoda ku zbawieniu dusz naszych.

Troparion rozesłania, ton 8: Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz, któryś rybaków uczynił mędrcami, zesławszy im Ducha Świętego i przez nich złowiwszy świat, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.

Także pobłogosławienie chlebów. Czytanie Dziejów świętych Apostołów.

Jeśli nie będzie czuwania, to po: **Teraz pozwalasz odejść**, troparion święta jeden raz. Na powieczerzu, po: **Zaprawdę godnym to jest**, i po trisagionie, kontakion święta. Nabożeństwo o północy śpiewamy jak zwykle. Odmawiamy kanon Trójcy Świętej z Oktoechosu, według tonu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta trzy razy.

Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: **Zadziwił się Józef:**

Świętujmy radośnie, wierni, Pięćdziesiątnicę, poświąteczne i końcowe święto, wypełnienie obietnicy i zamiaru. W to bowiem święto zstąpił na ziemię ogień Pocieszyciela pod postacią jakby języków, oświecił uczniów i objawił ich poświęconymi w tajemnice nieba. Przyszła Światłość Pocieszyciela i świat oświeciła (dwa razy).

Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 4:

Źródło Ducha przyszedłszy na ziemię, duchowo dzieląc się na ogniste rzeki, oświecając zraszało apostołów i było dla nich ogniem obłokiem zraszającym, oświecając ich i oblewając deszczem płomieni. Przez nich i my przyjęliśmy łaskę ogniem, jak i wodą. Przyszła Światłość Pocieszyciela i świat oświeciła (dwa razy). I czytanie.

Megalinarion:

Uwielbiamy Ciebie, Dawco życia Chryste, i czcimy Najświętszego Twego Ducha, którego od Ojca posłałeś Boskim Twoim uczniom.

1. **Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieła zaś rąk Jego ogłasza nieboskłon.**
2. **Duchem ust Jego cała ich moc.**
3. **Z niebios wejrzał Pan, zobaczył wszystkich synów ludzkich.**
4. **Ogień przed Nim idzie i wokół Niego silna burza.**
5. **Węgle zapłonęły od Niego i nachylił niebiosa, i zstąpił.**
6. **Od błysku przed Nim przeszły obłoki, grad i węgle ogniste.**
7. **Zostaną wspomniane i nawrócą się do Pana wszystkie krańce ziemi.**
8. **I pokłonią się przed Nim wszystkie plemiona narodów.**
9. **Świadectwo Pańskie jest wierne, dające mądrość dzieciom.**
10. **Ziemia zatrzęsła się, bowiem niebiosa padają od oblicza Boga Synajskiego.**
11. **Deszcz dobrowolny Ty wydzielisz, Boże, dziedzictwu Twemu.**
12. **Ty ustanowisz ich książętami po całej ziemi.**
13. **Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i do krańców świata ich słowa.**
14. **Poślesz Ducha Twego i będą stworzone, i odnowisz oblicze ziemi.**
15. **Niech dobry Twój Duch prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej.**
16. **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**
17. **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie zabieraj mi.**
18. **Przywróć mi radość zbawienia i Duchem władczym umocnij mnie.**
19. **Pan da głoszącemu słowo z wielką mocą.**
20. **Pan moc ludowi swemu da, Pan pobłogosławi lud swój pokojem. Chwała, i teraz.**

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Katyzma poetyka po polijeleju, ton 8:

Prosomion: **Nakazane w tajemnicy.**

Po Twoim, Chryste, powstaniu z grobu i po Bożym wstąpieniu na wysokości niebios, Ty, Miłosierny, zesłałeś chwałę Twoją widzącym Boga, odnowiwszy w uczniach prawego ducha. Przeto jak muzyczna lira pod Bożą pałeczką, dla wszystkich objawiony został sens tajemniczych głoszeń apostolskich i Twojej, Zbawco, Opatrzności (dwa razy).

Czytanie z Teologa. Anabatmi, pierwsza antyfona, ton 1.

Prokimenon, ton 4: **Niech dobry Duch Twój prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej.**
Stichos: **Panie, usłysz modlitwę moją, zważ na błaganie moje. Wszystko, co oddycha.**

Ewangelia według Jana (perykopa 65; 20, 19-23)

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia po szabacie, tam gdzie przebywali uczniowie Jego, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i mówi do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce, nogi i bok swój. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak posłał Mnie Ojciec, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są zatrzymane».

Nie odmawiamy: **Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy**, lecz tylko Psalm 50.

Stichera po Ewangelii, ton 6:

Królu Niebieski, Pocieszycielu, Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkaj w nas, i oczyść nas z wszelkiej zmazy, i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

Kanony święta dwa. Hirmosy obu kanonów po dwa razy, a tropariony po dwanaście. Następnie pierwszy chór pierwszy hirmos i drugi chór drugi hirmos.

Kanon który to kanon ma akrostych: **Pięćdziesiątnicę świętujemy.**

Poemat kyr Kosmasa Mnicha. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: **Głębią morza Pan pokrył faraona z rydwanami, krusząc w wojnach wysoko podniesioną prawicę, śpiewajmy Jemu, albowiem się wysławił.**

Chryste, przez rzeczywiście posłanego, jak dawno temu obiecałeś uczniom, Ducha Pocieszyciela, oświeciłeś świat światłością, Przyjacielu człowieka.

Ogłoszona w Starym Zakonie i przez proroków zapowiedziana łaska dzisiaj wylana została wszystkim wiernym.

Inny kanon, jambiczny, poemat kyr Jana z Damaszku. Ton 4.

Hirmos: **Powoli mówiący Mojżesz ukrywszy się w Bożym mroku wypowiedział napisane przez Boga prawo, albowiem wybiwszy błoto z duchowego oka, widzi Istniejącego i uczy się wiedzy o Duchu, Boga wysławiając Bożymi pieśniami.**

Powiedziały czyste i czcigodne usta: Rozłąki z wami nie będzie, o przyjaciele! Ja bowiem zasiadając bowiem na najwyższym tronie Ojca, ześlę obfitą łaskę Ducha tym, którzy zapragną zajaśnieć.

Przeszedłszy granicę prawdziwe Słowo wycisza serce. Ukończywszy bowiem dzieło zbawienia rozweselił przyjaciół, dając jak obiecał, Ducha w gwałtownym tchnieniu i ognistych językach.

Pieśń 3

Hirmos: **Pozostańcie w Jeruzalem, póki nie zostaniecie przyobleczeni mocą z wysoka – rzekłeś uczniom – Ja zaś poślę innego, podobnego do Mnie Pocieszyciela, Ducha mego i Ojca, w którym umocnicie się.**

Zstępująca moc Bożego Ducha w Boży sposób połączyła w jeden związek rozdzielony dawno temu głos tych, którzy urządzili zły związek, i kieruje wiernych do poznania Trójcy, w której umacniamy się.

Inny kanon.

Hirmos: **Jedna modlitwa prorokini Anny w skruszonym duchu do Wszechmocnego i wszystko wiedzącego Boga rozwiązała więzy niepłodnego łona i przekreśliła nieznośną wymówkę wielodzietnej.**

Niepojęta jest Trójca, albowiem niewykształconych rybaków okazała krasomówcami zamykającymi usta mędrców słowem i jasnością Ducha wyrwała z głębokiej nocy niezliczonych ludzi.

Był to pochodzący od niezrodzonej Światłości, najsilniejszy, jaśniejący światłością ognisty głos, którego teraz pokazuje narodom w Syjonie przez Syna zjednoczona z Nim jasność Ojcowskiej władzy.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Nakazane w tajemnicy.**

Oddani Chrystusowi napełnili się radością i niegdyś lękliwi otrzymali Światłość. Bowiem Duch Święty zstąpił dzisiaj z wysoka na dom uczniów i

każdy mówił inaczej do ludzi. Rozdane bowiem zostały języki mające postać jakby ognia, który ich nie spalił, lecz raczej zrosił.

Pieśń 4

Hirmos: **Kontemplując Twoje przyjście, Chryste, prorok zawołał w czasach ostatecznych: Usłyszałem o mocy Twojej, Panie, że Ty przyszedłeś zbawić wszystkich pomazańców Twoich.**

Poprzednio mówiący przez proroków i niedoskonałym ludziom ogłoszony przez Zakon Bóg prawdziwy Pocieszyciel, objawia się dzisiaj sługom i świadkom Słowa.

Duch, nosząc wszystkie oznaki Bóstwa dzisiaj rozdzielił się w ogniu dla apostołów i objawił w obcych językach, gdyż przychodząca dzisiaj Boża moc jest samowładna.

Inny kanon.

Hirmos: **Król królów, taki sam jak Ten, od którego pochodzi, Słowo zrodzone przez nieznającego przyczyny Ojca, Ty rzeczywiście jako Łaskawcę, równego Tobie w mocy Ducha posłałeś apostołom śpiewającym: Chwała panowaniu Twemu, Panie.**

Ty, będąc podwójnej natury, zmieszałeś słowem Bożą kąpiel odrodzenia, zlej mi strumień z niezniszczalnie przebitego Twego boku, o Słowo Boże, zapieczętowując ogniem Ducha.

Wszystkie kolana zginają się przed Pocieszycielem, przed Synem Ojca i zrośniętym z Ojcem, wszystko bowiem zobaczyło w Trzech Osobach istotę prawdziwą, niedostępną, pozaczasową, jedyną, gdy światłością zajaśniała łaska Ducha.

Niech się spełni przez Boga wszystko, co tylko jest, słudzy trójświetlistej Istoty. Chrystus bowiem jako łaskawca w nadprzyrodzony sposób doskonali wszystkich i oświeca ogniem ku zbawieniu, dając całą łaskę Ducha.

Pieśń 5

Hirmos: **Duch zbawienia, z bojaźni Twojej, Panie, poczęty w łonie proroków i zrodzony na ziemi, serca apostołów czyni czystymi i prawy odnawia się w wiernych, światłością bowiem i pokojem są Twoje przykazania.**

Moc, która dzisiaj zstąpiła, to Duch Dobry, Duch Mądrości Bożej, Duch pochodzący od Ojca i objawiony nam, wiernym, przez Syna, dający świętość tym, w których zamieszka, w której jest On kontemplowany ze swojej natury.

Inny kanon.

Hirmos: **Wyzwalające oczyszczenie grzechów, dyszącą ogniem rosę Ducha przyjmijcie mającą formę światłości, dzieci Kościoła, teraz bowiem odchodzi z Syjonu Zakon, przychodzi łaska Ducha w postaci ognistych języków.**

Jak zechciał samowładnie, zstępuje nie mający nad sobą pana Duch od Ojca, z mocą Ojca, współistotny Jemu, mędrcami czyniąc apostołów przez języki, zapieczętowując życiodajne słowo, które wyrzekł Zbawiciel.

Aby uleczyć z grzechu umysły apostołów, wszechwładny Bóg Słowo budował sobie z nich przeczysty dom, w którym teraz zamieszkuje Światłość współmocnego i współistotnego Jemu Ducha.

Pieśń 6

Hirmos: **Pływając w falach życiowych trosk i tonąc we wzdymających się grzechach, rzucany zwierzęciu gubiącemu dusze jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Wyprowadź mnie ze śmiercionośnej głębi.**

Z Ducha Twego bogato wylałeś na wszelkie ciało, jak rzekłeś: Panie, wszystko napełniło się poznaniem Ciebie, że z Ojca Ty jako Syn bez zmiany zrodziłeś się i Duch nierozdzielny od Ojca pochodzi.

Inny kanon.

Hirmos: **Jako oczyszczenie i zbawienie dla nas zajaśniałeś Władco Chryste z Dziewicy, aby jak prorok Jonasza z piersi morskiego zwierza wyrwać ze zniszczenia całego Adama, który upadł z całym rodzajem ludzkim.**

Prawdziwy i prawy Duchu, odnów, Wszechwładny, nasze wnętrza, abyśmy mogli Jego na wieki przyjąć, pochodzącego od Ojca i całego z Nim zjednoczonego, palącego nieczystość wrogiej materii i oczyszczającego nieczystość umysłów, o Wszechwładny.

Upragniona godność dla apostołów w Syjonie czekającym na Twoje przyjście, Ty, Duchu, tchnieniem ognia umacniasz w nich poznanie zrodzonego przez Ojca Słowa, szybko obnażając grubą mowę pogańskich narad.

Kontakion, ton 8:

Kiedy zstąpiłeś mieszając języki, Najwyższy, Ty rozdzieliłeś narody, kiedy zaś rozdawałeś ogniste języki, wszystkich wezwałeś do jedności i zgodnie sławimy Najświętszego Ducha.

Ikos: Szybko dajesz pocieszenie sługom Twoim, Jezu, przy zniechęceniu ducha naszego, nie rozłączaj się z duszami naszymi w smutkach, nie oddalaj się od naszych myśli w pokusach, ale zawsze spiesz do nas. Zbliż się do nas, zbliż się wszędzie będący, jak i z apostołami Twoimi zawsze byłeś, tak zjednocz się też z pragnącymi Ciebie, Miłosierny, aby w zjednoczeniu między sobą śpiewali Tobie i wysławiali Najświętszego Ducha Twego.

Synaksarion w Niedzielę Świętej Pięćdziesiątnicy:

Stichosy: **Tchnieniem koniecznym, w językach ognia**
Chrystus daje apostołom Bożego Ducha,
Wylewając w wielkim dniu Ducha rybakom.
Chryste, dla modlitw świętych apostołów zmiłuj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: **Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.**

Kiedy apostołowie głosili wielkie dzieła Boże, niewierzącym działanie Ducha wydawało się upiciem, przez które to działanie poznawana jest Trójca, jedyny Bóg ojców naszych.

Prawosławnie teologizujemy o nierozdzielnej naturze, o Bogu Ojcu niemającym początku, o Słowie i o Duchu tejże władzy, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos: **Harmonijna melodia instrumentów muzycznych zabrzmiała zapraszając do uczczenia wykutego ze złota bezdusznego bożka, zaś świetlista łaska Pocieszyciela buduje taki kult, aby wołać: Trójco Jedyna, współmocna, niemająca początku, błogosławiona jesteś.**

Szaleńcy nie zrozumiawszy słów mówionych przez proroków, kiedy usłyszeli niezwykłe mowy apostołów mówili, że jest to upicie się winem. My zaś, pobożni, po Bożemu wołamy do Ciebie: Łaskawco wszystkich, błogosławiony jesteś.

Bożą nauką zagrzmiał mający wizję Joel i powiedział: Ja im jako słowo Boga Przedwiecznego wyleję Ducha mego, aby wspólnie wołali: Naturo trzykroć świetliście wieszczona, błogosławiona jesteś.

Troistą obdarzył łaską, mając na uwadze wskazanie na Trzy Hipostazy, dla uczczenia Ich prostoty, Ich władzy, a teraz w jeden dzień Pański Syn, Ojciec i Duch jest błogosławiony.

Pieśń 8

Hirmos: **Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jąkającemu się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzej młodzieńcy niezwyciężoną Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Kiedy pełne życia silne tchnienie Ducha Najświętszego z wysoka w szumie unosiło się nad rybakami w postaci ognistych języków, wtedy oni mówili o wielkich dziełach Bożych: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Jako wstępujący na niedotykalną górę, nie bojąc się przerażającego ognia, przyjdźcie, stańmy na górze syjońskiej w mieście żywego Boga, śpiewając teraz wraz z natchnionymi przez Ducha uczniami: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: **Trójświetlista postać najwyższego Boga rozwiązuje więzy i zrasza płomień, młodzieńcy śpiewają i całe stworzenie błogosławi jako łaskawcę jedynego Zbawiciela i wszystko czyniącego.**

Duch zstępując w postaci języków ognia, upamiętnia zbawcze dla człowieka mowy, które usłyszawszy od Ojca Chrystus powiedział apostołom, a w błogosławiony sposób oswojone poprzednio wrogie stworzenie śpiewa Tobie.

Zbawczo będąc jedyną samowładną światłością, jaśniejącą i dającą oświecenie, Ty, Duchu, przyszedłeś napełniając apostołów jako najczcigodniejszy szczyt i w obfitości dajesz światłość sługom Twoim.

Wyśpiewywały duchem nasycone usta proroków Twoje, Królu, cielesne przyjście i Ducha pochodzącego z łona Ojca, niestworzonego, a stwarzającego i współtronującego z Tobą, chwałę wiernych, daną przez wcielenie Jedynego z Trójcy.

Nie śpiewamy: **Czcigodniejszą od cherubinów.**

Stichosy: **Apostołowie, widząc stąpienie Pocieszyciela, zadziwili się: jak w postaci języków ognia objawił się Ducha Święty?**

Uwielbiaj, duszo moja, w Trzech Osobach Jedno Prawdziwe Bóstwo.

Uwielbiaj, duszo moja, pochodzącego od Ojca Świętego Ducha.

Pieśń 9

Hirmos: **Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznająca męża, Dziewico Bogurodzico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego, Ciebie wywyższamy.**

Na pałającym ognistym rydwanie radośnie wzniósł się dawno temu gorliwy i natchniony ogniem objawił teraz tchnienie, które oświeciło z wysoka apostołów, przez które oni wszystkim objawili Trójcę.

Poza prawami natury niezwykłe rzeczy usłyszano od uczniów, bowiem gdy łaskawie głosił jeden głos Ducha, różnorodne głosy słyszały narody, plemiona i ludy o wielkich dziełach Bożych, ucząc poznania Trójcy.

Inny kanon.

Hirmos: **Raduj się, Królowo, chwało matek i dziewic, najbardziej ruchliwe i krasomówcze usta nie mogą tak mówić, aby godnie śpiewać Tobie i każdy rozum nie wystarcza dla zrozumienia zrodzenia Twego, przeto zgodnie Ciebie sławimy.**

Śpiewać należy Córze, Ona bowiem ukryła w łonie Słowo leczące bolejącą ludzką naturę, a które teraz zasiadając po prawicy Ojca, posłało łaskę Ducha.

My wszyscy, na kogo tylko tchnęła od Boga płynąca łaska, jaśniejąc i błyszcząc niezwykłym pięknem, poznawszy równie silną niepodzielną Mądrość, sławimy Trójświetlistą Istotę.

Eksapostilarion:

Prosomion: **Niebo gwiazdami.**

Najświętszy Duchu, pochodzący od Ojca i przez Syna przychodzący do nieuczonych uczniów, którzy poznali w Tobie Boga, zbaw i zmiłuj się nad wszystkimi.

Chwała, i teraz. Światłością jest Ojciec, Światłością jest Słowo, Światłością jest Święty Duch, który został posłany apostołom w ognistych językach. Przez Niego cały świat zostaje oświecony dla czczenia Trójcy Świętej.

Do Psalmów pochwalnych dodajemy sześć stichosów i śpiewamy isomelosy, ton 4:

Niezwykłe rzeczy dzisiaj widziały wszystkie narody w mieście Dawidowym, kiedy Duch Święty zstąpił w ognistych językach, jak głosi to mówiący o Bogu Łukasz. On to właśnie mówi: Kiedy uczniowie Chrystusowi byli zgromadzeni, rozległ się szum jakby niosącego się gwałtownego wichru i napełnił dom, gdzie oni przebywali, i wszyscy zaczęli mówić, niezwykłymi słowami tłumacząc niezwykłą naukę, niezwykłe nauki Świętej Trójcy (dwa razy).

Duch Święty zawsze był i jest, i będzie, nie zmieniając się i nie kończąc, ale zawsze sławiony wraz z Ojcem i Synem, z Nimi złączony. On jest życiem i życia twórcą, światłością i dawcą światłości, dobrym ze swej istoty i źródłem łaski. Przez Niego jest poznawany Ojciec i wysławiony Syn, i przez wszystkich jest poznawany. Jedna moc, jedno zjednoczenie, jedna cześć dla Świętej Trójcy (dwa razy).

Duch Święty jest światłością, życiem i żywym źródłem duchowym. On jest duchem zrozumienia, Dobry, prawy, duchowy, panujący, oczyszczający grzechy. On jest Bogiem przebóstwiającym, On jest ogniem pochodzącym od Ojca, On mówi, czyni i rozdaje dary. Przez Niego ukoronowani zostali wszyscy prorocy i Boży apostołowie z męczennikami. Jest to coś niezwykłego dla słuchu, niezwykłego dla kontemplacji, języki ognia, rozdzielające się dla rozdzielenia darów (dwa razy).

Chwała, i teraz. Ton 6: Królu Niebieski, Pocieszycielu, Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkaj w nas, i oczyść nas z wszelkiej zmazy, i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

Wielka doksologia. Troparion rozesłania święta. Ektenie, po czym kapłan wygłasza rozesłanie:

Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, który w postaci ognistych języków z niebios zesłał Najświętszego Ducha na świętych swoich uczniów i apostołów, dla modlitw przeczystej swojej Matki, świętych, chwalebnych i godnych wszelkiej czci apostołów, i wszystkich świętych, zmiłuje się i zbawi nas, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Pierwsza godzina. Na pierwszej godzinie troparion święta. Po trisagionie kontakion święta. Także rozesłanie.

Na L i t u r g i i odmawiamy antyfony:

Antyfona 1, Psalm 18, ton 2:

Stichos 1: Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament. Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas.

Stichos 2: Dzień dniowi przekazuje słowo i noc nocy obwieszcza naukę. Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas.

Stichos 3: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa. Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas.

Chwała, i teraz. Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas.

Antyfona 2, Psalm 19, ton 2:

Stichos 1: Niech Pan cię wysłucha w dniu utrapienia, niech obroni ciebie imię Boga Jakuba. Zbaw nas, Pocieszycielu Dobry, śpiewających Tobie: Alleluja.

Stichos 2: Niech ześle tobie pomoc ze świątyni i niech cię wspomoże z Syjonu. Zbaw nas, Pocieszycielu Dobry, śpiewających Tobie: Alleluja.

Stichos 3: Niech ci Pan udzieli według serca twego i spełni każdy zamysł twój. Zbaw nas, Pocieszycielu Dobry, śpiewających Tobie: Alleluja.

Chwała, i teraz. Jednorodzony Synu.

Antyfona 3, Psalm 20, ton 8:

Stichos 1: Panie, król weseli się mocą Twoją i w zbawieniu Twoim bardzo rozraduje się. Troparion, ton 8: **Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz, któryś rybaków uczynił mędrcami, zesławszy im Ducha Świętego i przez nich złowiwszy świat, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.**

Stichos 2: Spełniłeś pragnienie serca jego i nie odmówiłeś błaganiu warg jego. Troparion, ton 8: **Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz.**

Stichos 3: Albowiem uprzedziłeś go błogosławieństwem łaskawości, włożyłeś na głowę jego koronę z drogocennych kamieni. Troparion, ton 8: **Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz.**

Eisodikos: Powstań, Panie, w mocy Twojej, będziemy śpiewać i sławić moc Twoją. Także troparion: **Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz.**

Chwała, i teraz. Kontakion, ton 8:

Kiedy zstąpiłeś mieszając języki, Najwyższy, Ty rozdzieliłeś narody, kiedy zaś rozdawałeś ogniste języki, wszystkich wezwałeś do jedności i zgodnie sławimy Najświętszego Ducha.

Zamiast trisagionu: Którzy w Chrystusie ochrzczeni są, w Chrystusa przyobleczeni są. Alleluja.

Prokimenon, ton 8: **Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i do krańców ziemi ich słowa.**
Stichos: **Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.**

Czytanie Dziejów świętych Apostołów (perykopa 3; 2, 1-11).

W owe dni, gdy następował dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy apostołowie byli razem na jednym miejscu. I nagle stał się szum z nieba, jakby od silnego wiatru, i napełnił cały dom, gdzie się znajdowali. I ukazały się im rozdzielające się języki jakby ognia, i spoczęły pojedynczo na każdym z nich. I zostali wszyscy napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić różnymi językami, jak Duch dawał im mówić. W Jerozolimie zaś znajdowali się Żydzi, ludzie pobożni, ze wszystkich narodów pod niebiosami. Kiedy stał się ten szum, zebrał się lud i przyszedł w zdumienie, każdy bowiem słyszał ich mówiących jego językiem. I wszyscy dziwili się, i zdumiewali, mówiąc między sobą: Czyż ci, którzy przemawiają, nie są wszyscy Galilejczykami? Jakżeż więc słyszymy ich, każdy we własnym języku, znanym od urodzenia? Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei i Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii i Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi i prozelici, Kreteńczycy i Arabowie, słyszymy ich mówiących naszymi językami o wielkich dziełach Bożych.

Alleluja, ton 1: **Słowem Pańskim umocnione są niebiosa i tchnieniem ust Jego cała ich moc.** Stichos: **Pan wejrzał z niebios, zobaczył wszystkich synów ludzkich.**

Ewangelia według Jana (perykopa 27; 7, 37-52; 8, 12).

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, niech przyjdzie do Mnie i pije! Kto wierzy we mnie, jak mówi Pismo, strumienie wody żywej popłyną z wnętrza jego». A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w imię Jego; Duch Święty bowiem nie był jeszcze dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony. A wśród słuchających Go tłumów odezwały się głosy: «Ten prawdziwie jest prorokiem». Inni mówili: «To jest Mesjasz». Drudzy mówili: «Ale czyż Mesjasz przyjdzie z Galilei? Czyż Pismo nie mówi, że Mesjasz będzie pochodził z potomstwa Dawidowego i z miasteczka Betlejem?» I powstało w tłumie rozdwojenie z Jego powodu. Niektórzy z nich chcieli Go pojmać, lecz nikt nie podniósł na Niego ręki. Wrócili więc słudzy do arcykapłanów i faryzeuszów, a ci rzekli do nich: «Czemu Go nie przyprowadziliście?» Słudzy odpowiedzieli: «Nigdy jeszcze człowiek nie przemawiał tak, jak ten człowiek przemawia». Odpowiedzieli im faryzeusze: «Czyż i wy daliście się zwieść? Czy ktoś ze zwierzchników lub faryzeuszów uwierzył w Niego? A ten tłum, który nie zna Prawa, jest przeklęty». Mówi do nich jeden spośród nich, Nikodem, ten, który w nocy przyszedł do Niego: «Czy Prawo nasze potępia człowieka, zanim go wpierw przesłucha, i zbada, co czyni?» Odpowiedzieli i rzekli mu: «Czy i ty jesteś z Galilei? Zbadaj i zobacz, że żaden prorok nie przychodzi z Galilei». A Jezus znowu przemówił do nich, mówiąc: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światłość życia».

Zamiast **Zaprawdę godne to jest** śpiewamy: Raduj się, Królowo, chwało matek i dziewic, bowiem najbardziej krasomówcze usta nie mogą tak mówić, aby godnie śpiewać Tobie i żaden rozum nie wystarcza dla zrozumienia zrodzenia Twego, przeto zgodnie Ciebie sławimy.

Koinonikon: Niech dobry Twój Duch prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej. Alleluja.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ WIECZÓR ŚWIĘTEJ PIĘĆDZIESIĄTNICY
Obrzęd klękania

Kapłan: Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen.

Królu Niebieski, Pocieszycielu, Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkaj w nas, i oczyść nas z wszelkiej zmazy, i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

Diakon: W pokoju do Pana módlmy się.

Chór po każdym wezwaniu: Panie, zmiłuj się.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

Za tę świątynię i tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzą do niej, do Pana módlmy się.

Za metropolitę naszego *N*., i za biskupa naszego *N*., za czcigodne kapłaństwo, w Chrystusie diakonię, za całe duchowieństwo i lud, do Pana módlmy się.

O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się.

Za to miasto, za wszystkie miasta i krainy, i za wszystkich wiernych żyjących w nich, do Pana módlmy się.

O dobrą pogodę, obfitość plonów ziemi i spokojne czasy, do Pana módlmy się.

Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się.

Za obecny tutaj lud, oczekujący łaski Ducha Świętego, do Pana módlmy się.

Za tych, którzy zginają przed Bogiem swoje kolana i otwierają serca, do Pana módlmy się.

Abyśmy zostali umocnieni na spełnianie dzieł miłych Bogu, do Pana módlmy się.

Aby zostało nam zesłane bogactwo Jego miłosierdzia, do Pana módlmy się.

Aby nasze klęczenie zostało przyjęte jako kadzidło przed Obliczem Bożym, do Pana módlmy się.

Za tych, którzy potrzebują pomocy, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas od wszelkiego utrapienia, gniewu, niebezpieczeństwa i niedostatku, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Albowiem Tobie przynależy wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Także śpiewamy: Panie, wołam do Ciebie, usłysz mnie, usłysz mnie, Panie, i dodajemy sześć stichosów i śpiewamy stichery isomelosy, ton 4:

Niezwykłe rzeczy dzisiaj widziały wszystkie narody w mieście Dawidowym, kiedy Duch Święty zstąpił w ognistych językach, jak głosi to mówiący o Bogu Łukasz. On to właśnie mówi: Kiedy uczniowie Chrystusowi byli zgromadzeni, rozległ się szum jakby niosącego się gwałtownego wichru i napełnił dom, gdzie oni przebywali, i wszyscy zaczęli mówić, niezwykłymi słowami tłumacząc niezwykłą naukę, niezwykłe nauki Świętej Trójcy.

Duch Święty zawsze był i jest, i będzie, nie zmieniając się i nie kończąc, ale zawsze sławiony wraz z Ojcem i Synem, z Nimi złączony. On jest życiem i życia twórcą, światłością i dawcą światłości, dobrym ze swej istoty i źródłem łaski. Przez Niego jest poznawany Ojciec i wysławiony Syn, i przez wszystkich jest poznawany. Jedna moc, jedno zjednoczenie, jedna cześć dla Świętej Trójcy.

Duch Święty jest światłością, życiem i żywym źródłem duchowym. On jest duchem zrozumienia, Dobry, prawy, duchowy, panujący, oczyszczający grzechy. On jest Bogiem przebóstwiającym, On jest ogniem pochodzącym od Ojca, On mówi, czyni i rozdaje dary. Przez Niego ukoronowani zostali wszyscy prorocy i Boży apostołowie z męczennikami. Jest to coś niezwykłego dla słuchu, niezwykłego dla kontemplacji, języki ognia, rozdzielające się dla rozdzielenia darów.

Chwała, i teraz. Królu Niebieski, Pocieszycielu, Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkaj w nas, i oczyść nas z wszelkiej zmazy, i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

Wejście z kadzielnicą. **Pogodna Światłości.** Wielki prokimenon, ton 7: **Któryż bóg jest wielki, jak Bóg nasz? Ty jesteś Bogiem, który czyni cuda.** Stichos 1: **Objawiłeś w ludziach moc Twoją.** Stichos 2: **Rzekłem: Teraz zacząłem, oto odmiana prawicy Najwyższego.** Stichos 3: **Wspomniałem dzieła Pańskie, albowiem wspominać będę od początku cuda Twoje.**

Diakon: Przyklęknąwszy, jeszcze i jeszcze do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Klękamy na ziemi, mając odkryte głowy, a kapłan donośnie czyta modlitwy w prezbiterium, patrząc ku ludowi:

Przeczysty, nieskalany, niemający początku, niewidzialny, niedościgniony, niezbadany, niezmienny, niezwyciężony, niewypowiedziany, najlepszy Panie, Jedyny, który posiadasz nieśmiertelność, który żyjesz w niedostępnej światłości, który stworzyłeś niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich żyje, który dajesz wszystkim proszącym, zanim sami o coś poproszą, modlimy się do Ciebie i Ciebie błagamy, Władco, Przyjacielu człowieka, Ojcze Pana i Boga, i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, który dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z

niebios i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Marii Dziewicy i przesławnej Bogurodzicy. Najpierw nauczał słowem, a następnie czynami okazując, gdy przecierpiał zbawczą mękę, dał nam pokornym, grzesznym i niegodnym swoim sługom przykład zanoszenia Tobie zawsze modlitw, z głowami pochylonymi i pokornie klęcząc, za nasze grzechy i ludzkie przewinienia. Sam wielce miłosierny Przyjacielu człowieka, usłysz nas, gdy każdego dnia do Ciebie wołamy, a zwłaszcza w tym dniu Pięćdziesiątnicy, gdy po Wniebowstąpieniu Pan nasz Jezus Chrystus zasiadł po Twojej prawicy, Boga i Ojca, zesłał Świętego Ducha na swych świętych uczniów i apostołów, który też spoczął na każdym z nich i wszyscy zostali napełnieni nieskończoną Jego łaską i opowiadali różnymi językami wielkie Twoje czyny i prorokowali. Teraz zaś nas, modlących się do Ciebie, usłysz i zmiłuj się nad nami pokornymi i osądzonymi, zerwij więzy niewoli naszych dusz, mając nad nami, modlącymi się do Ciebie, Twoje nieprzebrane miłosierdzie. Przyjmij nas, przypadających do Ciebie i wołających: zgrzeszyliśmy, ale do Ciebie jesteśmy przywiązani już z łona naszej matki, Ty jesteś Bogiem naszym. Jednak dni nasze mijają w bezsensowności życia, oczekujemy więc pomocy Twojej, gdyż pozbawiliśmy się wszelkiej pomocy, ale pokładając nadzieję w Twojej łaskawości, wołamy: grzechów młodości naszej i niewiedzy nie pamiętaj, od tajemnych naszych występków oczyść nas i nie odrzucaj nas w czasie starości, gdy osłabnie nasza siła. Nie opuszczaj nas zanim powrócimy do ziemi, pozwól powrócić do Ciebie i zważ na nas swoją łaską i skłonnością, odpędź nasze nieprawości łaskawością swoją, postaw naprzeciw bezmiaru Twych łask wielość naszych grzechów. Wejrzyj, Panie, z wysokości Twojego przybytku na stojący lud Twój, oczekujący bogactw Twoich darów. Nawiedź nas swoją łaską, wybaw z przemocy szatana, umocnij nasze życie Twymi świętymi i najświętszymi prawami. Daj ludowi Twemu anioła, wiernego stróża, i wszystkich zgromadź do Twojego królestwa. Wysłuchaj próśb pokładających w Tobie nadzieję, odpuść im i nam grzechy, oczyść nas przez działanie Świętego Twego Ducha, i zniszcz wszystkie wrogie nam zakusy.

Dodaje się i tę modlitwę:

Błogosławiony jesteś, Panie, Władco wszechwładny, który oświecasz dzień światłem słonecznym i noc rozjaśniasz zorzami ognia, który pozwoliłeś nam przebyć długi dzień i zbliżyć się do początków zmierzchu, usłysz modlitwy nasze i wszystkich tych ludzi, wszystkim nam przebacz grzechy nasze dobrowolne i mimowolne, przyjmij wieczorne nasze modlitwy i ześlij obfitość Twojej łaski i dobroci na Twoje dziedzictwo. Otocz nas świętymi Twymi aniołami, uzbrój w oręż Twojej prawdy, otocz Twoją prawdą, zachowaj Twoją mocą, wybaw od wszelkiego złego, wszelkiej przeciwnej nam pokusy i pozwól, aby obecny wieczór z nadchodzącą nocą był doskonały, święty, pełen pokoju, bez grzechu, bez upadku, bez złych myśli, i takie same uczyń też wszystkie dni naszego życia, dla modlitw najświętszej Bogurodzicy i wszystkich świętych, których od wieków sobie upodobałeś.

Diakon: Wspomóż, zbaw, zmiłuj się, podnieś i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie zmiłuj się.

Diakon: Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Kapłan: Ty bowiem okazujesz nam miłosierdzie i zbawiasz nas, Panie Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie kapłan lub diakon mówi:

Wołajmy wszyscy z całej duszy i ze wszystkich myśli naszych wołajmy.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Panie wszechmocny, Boże ojców naszych, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Jeszcze módlmy się za metropolitę naszego *N*., za biskupa naszego *N*. i za wszystkich w Chrystusie braci naszych.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Jeszcze módlmy o zachowanie w opiece Bożej naszej Ojczyzny, za jej władze i wojsko, abyśmy mogli prowadzić ciche i spokojne życie, we wszelkiej pobożności i czystości.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Jeszcze módlmy się za naszych braci kapłanów, hieromnichów, hierodiakonów, mnichów, i za wszystkich braci naszych w Chrystusie.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Jeszcze módlmy się za błogosławionych i zawsze godnych pamięci świątobliwych patriarchów ortodoksyjnych, za fundatorów tej świątyni Bożej i za wszystkich zmarłych ortodoksyjnych ojców i braci naszych, którzy tutaj i w różnych miejscach spoczywają.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Jeszcze módlmy się za ofiarodawców i dobroczyńców tego świętego i czcigodnego domu Bożego, za pracujących, śpiewających, i za tu obecny lud, oczekujący od Ciebie wielkiego i obfitego miłosierdzia.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Kapłan: Panie Boże nasz, przyjmij tę żarliwą modlitwę sług Twoich i zmiłuj się nad nami według wielkiego miłosierdzia Twego. Ześlij obfite łaski na nas i na cały lud Twój, oczekujący od Ciebie wielkiego i obfitego miłosierdzia.

Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Przyklęknąwszy, jeszcze i jeszcze do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Klękamy, jak to już ukazano, a kapłan donośnie czyta drugą modlitwę:

Panie Jezu Chryste, Boże nasz, pokój Twój dałeś ludziom i zawsze jesteś obecny w naszym życiu, i w nas samych! Daruj nieustannie swym wiernym dar Najświętszego Ducha ku otrzymaniu dziedzictwa, które nie zostanie nam odjęte. W sposób jawny zaś łaskę zesłałeś dzisiaj swoim uczniom i apostołom, i usta ich umocniłeś ognistymi językami, a przez nich cały rodzaj ludzki przyjął Boską naukę w swych własnych językach donośnie ogłoszoną. Zostaliśmy oświeceni światłością Ducha i błędu jako ciemności uniknęliśmy poprzez rozdanie widzialnych i ognistych języków ognia i nadprzyrodzone działanie, gdyż dzięki Tobie nauczyliśmy się wiary i błogosławienia Ciebie z Ojcem i Świętym Duchem, Jedynego Boga, którego mocą i władzą zostaliśmy oświeceni. Ty bowiem jesteś światłością Ojca, niezmiennym i stałym odbiciem Jego natury i istoty, źródłem mądrości i łaski. Otwórz moje grzeszne usta i naucz mnie modlić się godnie i należycie. Ty bowiem znasz mnóstwo moich grzechów, ale Twoja łaska przezwycięży ich

bezmiar. Z bojaźnią bowiem stoję przed Tobą i w morze Twego miłosierdzia rzucam rozpacz mojej duszy. Nakarm mnie swoim słowem, Ty, który kierujesz w niewypowiedzianej Twej mądrości wszystkimi stworzeniami, cicha przystani tych, którzy płyną burzliwym morzem, i wskaż im drogę, którą pójdą. Daj ducha Twej mądrości mym myślom, ducha rozumu daruj mej niskości, duchem Twojej bojaźni otocz moje poczynania, ducha prawego odnów w mym wnętrzu i duchem Twym władczym umocnij szaleństwo moich myśli. Obym każdego dnia był kierowany przez Twego dobrego Ducha ku rzeczom dobrym, godnie wypełniał Twoje przykazania oraz pamiętał o Twoim chwalebnym przyjściu i o popełnionych grzechach. Nie pamiętaj mojej skłonności ku rzeczom przemijającym i piękności tego świata, ale umocnij mnie do przyjęcia Twych przyszłych darów. Powiedziałeś bowiem, Panie, że jeśli ktoś będzie prosił w Twoim Imieniu, otrzyma w obfitości od Twego współistotnego Boga i Ojca. Przeto i ja grzeszny w dniu zstąpienia Świętego Twego Ducha błagam Twoją łaskawość i proszę, abyś dał mi zbawienie. Panie, wszelkiego dobra bogaty sprawco i ofiarodawco łask, który dajesz nam w nadmiarze to, o co prosimy, Ty, Panie miłosierny współcierpisz z nami, gdyż poprzez swoje bezgrzeszne ciało stałeś się uczestnikiem naszego ciała, przeto przychyl się z miłością ku tym którzy przed Tobą skłonili swoje kolana i bądź oczyszczeniem naszych grzechów. Daj, Panie, ludowi Twemu obfite łaski, usłysz nas ze świętych Twoich niebios, wznieś nad nami moc zbawczej Twojej prawicy, otocz nas cieniem Twych skrzydeł i nie zapominaj dzieła Twych rąk. Przed Tobą tylko zgrzeszyliśmy, ale też Tobie jednemu służymy. Nie kłaniamy się bogom fałszywym, ani też nie wyciągamy naszych rąk do bogów cudzych. Odrzuć nasze grzechy i przyjmij nasze modlitwy, które klęcząc Tobie zanosimy, wyciągnij do nas wszystkich pomocną dłoń, przyjmij naszą modlitwę jak dym kadzielny, przyjemnie wznoszący się przed Twym najłaskawszym królestwem.

Dodaje się i tę modlitwę:

Panie, Panie, wybawiający nas od wszelkiej strzały lecącej w ciągu dnia, wybaw też nas od wszelkiej rzeczy przechodzącej w ciemnościach. Przyjmij ofiarę wieczorną wznoszenia naszych rąk. Pozwól nam również czas nocny przejść bez niedostatków, wolnymi od złych pokus. Wybaw nas też od wszelkiego niepokoju i lęku, a także od obecności szatana. Daj duszom naszym serdeczną skruchę i myślom naszym troskę o wyrok na Twym budzącym bojaźń i sprawiedliwym Sądzie. Przygwoździ nasze ciała do Twej bojaźni, umartw nasze członki, gdy pozostajemy na ziemi. Zabierz od nas wszelkie niegodne marzenia i wrogie pokusy. Podnieś nas umocnionych w czasie modlitwy w wierze i żarliwości o Twe przykazania.

Diakon: Wspomóż, zbaw, zmiłuj się, podnieś i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie zmiłuj się.

Diakon: Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Przez przychylność i łaskawość Jednorodzonego Syna Twego, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Lektor: **Pozwól, Panie, w wieczór ten ustrzec się nam od grzechu. Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych, i chwalebne i przesławne jest imię Twoje na wieki. Amen. Niech będzie miłosierdzie Twoje, Panie, nad nami, jak mieliśmy nadzieję w Tobie. Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich. Błogosławiony jesteś, Władco, daj mi zrozumieć przykazania Twoje. Błogosławiony jesteś, Święty, oświeć mnie przykazaniami Twoimi. Panie, miłosierdzie Twoje na wieki, nie gardź dziełem rąk Twoich. Tobie przynależy sława, Tobie przynależy pieśń, Tobie chwała przynależy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.**

Diakon: Przyklęknąwszy, jeszcze i jeszcze do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Klękamy, jak to już ukazano, a kapłan donośnie czyta trzecią modlitwę:

Wieczne źródło życia, rozlewające się i oświecające wszystkich, współistotna Ojcu mocy stwórcza, któryś doskonale wykonał opatrznościowe dzieło zbawienia ludzkości, Chryste Boże nasz, który rozbiłeś nierozerwalne więzy grzechu i kajdany otchłani oraz zdeptałeś mnóstwo złych duchów, który samego siebie przywiodłeś na nieskalaną Ofiarę za nas i ciało swoje przeczyste wydałeś na męki, ciało niepodległe i niedostępne żadnemu grzechowi, i strasznym tym i niewypowiedzianym aktem arcykapłańskim darowałeś nam życie wieczne, zstąpiłeś do otchłani i więzy wieczne skruszyłeś, i będącym w ciemnościach pokazałeś tym drogę zbawienia; będącego zaś przyczyną zła i przebywającego na głębokościach węża, pełną Bożej mądrości chytrością złowiłeś i więzami mroku związałeś w Tartarze, i w ogniu nieugaszonym oraz zamknąłeś mocno w ciemnościach zewnętrznych niewypowiedzianą Twoją mocą, wielce sławna mądrości Ojca, okazałeś się wielkim pomocnikiem dla napastowanych i oświeciłeś pozostających w ciemnościach i w cieniu śmierci. Ty wiecznie istniejący Panie chwały i Ojca Najwyższego Synu umiłowany, wieczna światłości z wiecznej światłości, Słońce Sprawiedliwości, usłysz nas, modlących się do Ciebie, i daj odpoczynek duszom swoich sług, zmarłych Ojców i braci naszych oraz wszystkim krewnym według ciała i wszystkim zmarłym w wierze, których teraz wspominamy, gdyż Ty masz wszelką władzą i w ręce swojej trzymasz wszystkie krańce ziemi. Władco wszechwładny, Boże ojców i Panie miłosierdzia, Stwórco wszystkich istot śmiertelnych i nieśmiertelnych, i całej ludzkiej natury, powoływanej do życia i odwoływanej, Panie życia i śmierci, tu przebywania i tam przemienienia, który odmierzasz lata życia i wyznaczasz godzinę śmierci, skierowujesz do otchłani i z niej wyprowadzasz, wiążesz w niemocy i wypuszczasz w potędze, wypełniasz wszystkie obecne potrzeby i kierujesz z pożytkiem przyszłymi, związanych śmiertelną mocą weseląc nadzieją zmartwychwstania. Sam przeto, Władco wszystkich, Boże nasz Zbawco, nadziejo wszystkich krańców ziemi i będących w morzu daleko, który w ten ostatni, wielki i zbawczy dzień święta Pięćdziesiątnicy okazałeś tajemnicę świętej, jednoistotnej, wiecznej, nierozdzielnej i jedynej Trójcy, a zstąpienie i przyjście świętego i życiotwórczego Twego Ducha pod postacią języków ognistych rozlałeś na Twych świętych apostołów i ogłosiłeś ich zwiastunami i wyznawcami naszej wiary oraz okazałeś głosicielami prawdziwej teologii, który i w to najdoskonalsze i zbawcze święto zechciałeś przyjąć modlitwy oczyszczające za przebywających w otchłani, dając nam wielką nadzieję wypuszczenia uwięzionych i rozwiązania ich nieczystości oraz zesłania Twojej pociechy. Usłysz nas, pokorne Twoje sługi, błagających Ciebie, i duszom swoich zmarłych sług daj odpoczynek w miejscu światłości, w miejscu szczęśliwości, w miejscu ochłody, gdzie odstąpi od nich boleść, smutek i wzdychanie, umieść ich w miejscu sprawiedliwych i w miejscu pokoju, daj im odpuszczenie grzechów i uczyń godnymi zbawienia, albowiem nie martwi sławią Ciebie, Panie, ani też pozostający w otchłani nie mogą Ciebie wyznawać, ale my żywi błogosławimy Ciebie i modlimy się, i modlitwy oczyszczenia oraz ofiary zanosimy Tobie za ich dusze.

Dodaje się i tę modlitwę:

Boże wielki i wieczny, święty i miłujący ludzkość, który pozwoliłeś nam w tej godzinie stanąć przed niedostępną Twoją chwałą, aby Ciebie opiewać i głosić chwałę Twoich cudów, oczyść nas, niegodne Twoje sługi, i daj łaskę, abyśmy sercem skruszonym pokornie zanosili Tobie trójświętą chwałę i dziękczynienie za wielkie Twoje dary, które nam uczyniłeś i zawsze nam czynisz. Wspomnij, Panie, na naszą niemoc i nie gub nas z nieprawościami naszymi, ale uczyń wielkie miłosierdzie nad nami pokornymi, abyśmy uniknęli ciemności grzechów i chodzili w prawdzie, odziewając się w oręż światłości, bezpieczni od zdrad, wolni od wszelkich złych pokus i z bojaźnią wysławiali za wszystko Ciebie, Jedynego prawdziwego i miłującego ludzi Boga. Władco wszystkich i Stwórco, zaprawdę i zaiste wielka to tajemnica, czasowe odejście Twych stworzeń, a następnie ponowne zjednoczenie i odpoczynek na wieki. Dziękujemy Tobie za wszelkie okazane nam łaski, które teraz wyznajemy, za nasze przyjście na ten świat i za nasze odejście, za niezawodną obietnicę zmartwychwstania i życia wiecznego, którą przed wiekami nam zaręczyłeś, a którą przyjmiemy w przyszłym powtórnym Twym przyjściu. Ty bowiem jesteś pierwszym zmartwychwstałym i zmarłych sprawiedliwym i miłującym Sędzią,

nagradzającym Władcą i Panem, który dla skrajnego wyniszczenia samego siebie przyjął ludzkie ciało, który też z miłosierdzia i łaskawości dobrowolnie doświadczyłeś naszych cierpień i niepokojów oraz sam cierpiałeś będąc doświadczanym, z czułością wprowadziłeś nas do twojej chwały, a poprzez wejście w pokusę i jej przezwyciężenie stałeś się dla nas doświadczanych naszą podporą, jak sam to obiecałeś. Przyjmij więc, Władco, nasze modlitwy i błagania, daj odpoczynek wszystkim naszym ojcom, matkom, dzieciom, braciom i siostrom według ciała i według ducha, i duszom wszystkich zmarłych. Umieść ich duchy i imiona w księdze żywota, w nadziei zmartwychwstania, życia wiecznego, na łonie Abrahama, Izaaka i Jakuba, w krainie żywych, w królestwie niebieskim, w raju słodyczy, wprowadzając wszystkich do świętego Twego domu za pośrednictwem świętych Twoich aniołów. Wskrześ także nasze ciała w dniu, który wyznaczyłeś według Twej sprawiedliwej i prawdziwej obietnicy. Dla Twoich bowiem sług, Panie, nie ma śmierci, gdyż odchodzimy z ciała i przychodzimy do Ciebie, Boga naszego, ale jest to przejście od spraw bolesnych do pożytecznych i słodkich, na odpoczynek i radość. Jeżeli zgrzeszyliśmy przeciwko Tobie, miłosierny bądź dla nas, gdyż nikt nie jest czysty przed Tobą i wolny od swych nieprawości, ani też żaden dzień naszego życia nie jest naszą własnością, a tylko Ty jeden zjawiłeś się na ziemi bezgrzesznym, Panie nasz Jezu Chryste, przez którego wszyscy mamy nadzieję otrzymać miłosierdzie i odpuszczenie grzechów. Przeto więc jako Dobry i Przyjaciel człowieka Bóg oddal, odpuść, daruj nasze grzechy dobrowolne i mimowolne, świadome i nieświadome, znane i zapomniane, popełnione czynem, myślą, słowem, w całym naszym życiu i w każdym naszym ruchu. Zmarłym zaś daruj wolność i ochłodę, a nas tu obecnych pobłogosław, daruj koniec naszego życia pełen pokoju i dobra, a także wszystkim Twym ludziom, otwórz ku ludziom swoje miłosierdzie i miłość, a na Twym strasznym i budzącym bojaźń Sądzie uczyń nas godnymi Twego królestwa.

Dodaje się i tę modlitwę:

Boże wielki i najwyższy, jedyny, który masz nieśmiertelność, który żyjesz w niedostępnym świecie, który wszystkie stworzenia z mądrością stworzyłeś, rozdzieliłeś światłość od ciemności, słońce dałeś, aby świeciło dniom oraz księżyc i gwiazdy, aby rozjaśniały mroki nocy, który w obecnym dniu przychylasz swoje oblicze do naszych próśb i pozwalasz nam przynosić Tobie ofiarę wieczorną. Sam, miłujący ludzkość Panie, wznieś naszą modlitwę jako dym kadzidlany przed Tobą i przyjmij ją jako woń wdzięcznej ofiary. Pozwól nam spędzić nadchodzący wieczór i nadchodzącą noc w pokoju, przyoblecz nas w oręż światłości, wybaw od nocnych lęków i od wszelkiej rzeczy znajdującej się w ciemnościach, daruj nam sen, który darowałeś na ukojenie naszych niemocy, wolny od wszelkich myśli szatańskich. O Władco i ofiarodawca wszystkich łask, obyśmy także na naszych łożach doznali pociechy, wspominając również w nocy najświętsze Twoje imię i oświeceni pouczeniami Twych przykazań, z duchową radością powstali ku głoszeniu chwały Twoich łask oraz zanosili modlitwy i błagania do Twej łaskawości za nasze grzechy i za wszystkich Twoich ludzi, poprzez modlitewne wstawiennictwo Najświętszej Bogurodzicy nawiedź nas, Panie, w swym miłosierdziu.

Diakon: Wspomóż, zbaw, zmiłuj się, podnieś i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie zmiłuj się.

Diakon: Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Kapłan: Albowiem Ty jesteś odpoczynkiem dusz i ciał naszych, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Dopełnijmy wieczorną modlitwę naszą do Pana.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O to, aby cały ten wieczór był doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, Pana prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O anioła pokoju, wiernego przewodnika, stróża dusz i ciał naszych, Pana prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O przebaczenie i odpuszczenie grzechów i przewinień naszych, Pana prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O to, co dobre i pożyteczne dla dusz naszych i o pokój dla świata, Pana prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O dokonanie reszty życia naszego w pokoju i pokucie, Pana prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O chrześcijańskie zakończenie życia naszego, bezbolesne, bez zawstydzenia, spokojne, i o dobrą odpowiedź na budzącym bojaźń Sądzie Chrystusa, prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Kapłan: Albowiem jesteś Bogiem dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Skłońmy nasze głowy przed Panem!

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Panie, Boże nasz, który nachyliłeś niebiosa i zstąpiłeś, aby zbawić rodzaj ludzki, wejrzyj na Twoje sługi i na Twoje dziedzictwo, albowiem słudzy Twoi skłonili swe głowy, zgięli swoje karki przed Tobą, budzącym bojaźń Sędzią, Przyjacielem człowieka, nie oczekując pomocy od ludzi, ale oczekując Twego miłosierdzia i oczekując Twego zbawienia. Zachowaj ich w każdym czasie i w obecny wieczór, i w nadchodzącą noc, od wszelkiego wroga, od wszelkiego wrogiego działania diabła, od próżnych słów i od złych wspomnień.

Niech będzie panowanie Twego królestwa błogosławione i wysławione, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie schodzą się dwa chóry i śpiewają stichery isomelosy, ton 3:

Stichos: **Teraz na znak wszystkim zostały objawione języki ognia.**

Judejczycy, z których według ciała narodził się Chrystus, osłabli w wierze i odpadli od Bożej łaski, my zaś, pochodzący z pogan, staliśmy się godni światłości, umocnieni słowami uczniów głoszących chwałę łaskawego dla wszystkich Boga. Z wiarą kłaniamy się więc Świętemu Duchowi, umocnieni przez Zbawcę dusz naszych.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Teraz Pocieszyciel został wylany na każde ciało, od chóru apostołów poczynając na wszystkich wiernych rozprzestrzenia się łaska i Duch władczo zstępuje pod postacią ognia, rozdając uczniom różne języki ku wielbieniu Boga. Przeto nasze serca oświećmy, w wierze umocnijmy Świętym Duchem i módlmy się o zbawienie dusz naszych.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Teraz mocą władczą Chrystusa przyoblekają się z wysoka apostołowie, odnawia ich bowiem Pocieszyciel tajemniczym odnowieniem rozumu, którzy w różnych językach wzniośle głoszą zawsze Istniejącego, i wielbią łaskawcę wszystkich, Trójosobowego Boga. Przeto oświeciwszy się ich naukami, pokłońmy się Ojcu z Synem i Duchem, modląc się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Ton 8: Przyjdźcie ludzie, pokłońmy się trójhipostatycznemu Bóstwu, Synowi w Ojcu ze Świętym Duchem, Ojciec bowiem poza czasem zrodził Syna współistotnego i współtronującego, i Duch Święty był w Ojcu wysławiany z Synem, jedna moc, jedna natura, jedno Bóstwo. Kłaniamy się Jemu wszyscy i mówimy: Święty Boże, który wszystko stworzyłeś przez Syna Twego przy współudziale Świętego Ducha. Święty Mocny, przez którego poznaliśmy Ojca i Duch Święty przyszedł na świat. Święty Nieśmiertelny, Pocieszycielu, Duchu pochodzący od Ojca i spoczywający w Synu. Trójco Święta, chwała Tobie.

Także: **Teraz pozwalasz odejść słudze Twemu.** Trisagion. **Najświętsza Trójco. Ojcze nasz.** Troparion, ton 8:

Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz, któryś rybaków uczynił mędrcami, zesławszy im Ducha Świętego i przez nich złowiwszy świat, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.

Kapłan: Oto mądrość!

Chór: Pobłogosław!

Kapłan: Błogosławiony Chrystus, Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. Umocnij, Boże, świętą prawosławną wiarę i prawosławnych chrześcijan na wieki wieków.

Kapłan: Najświętsza Bogurodzico, zbaw nas!

Chór: Czcigodniejszą od Cherubinów i bez porównania chwalebniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wysławiamy.

Kapłan: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie!

Chór: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Panie, zmiłuj się, trzy razy. Pobłogosław!

Kapłan: Chrystus, prawdziwy nasz Bóg, który zstąpił z ojcowskiego i boskiego łona, wyniszczył samego siebie i z niebios zszedł na ziemię, przyjął w całości naszą naturę i przebóstwiwszy ją znowu na niebiosa wstąpił i zasiadł po prawicy Boga i Ojca, po czym Boskiego, Świętego, współistotnego i współsławionego i współwiecznego Ducha zesłał na swych świętych uczniów i apostołów, i tym ich oświecił, a przez nich cały świat, dla modlitw przeczystej, nieskalanej i świętej swojej Matki, świętych, sławnych, chwalebnych, głoszących Boga i noszących Ducha apostołów, i wszystkich świętych, zmiłujcie się nad nami i zbawi nas, bo jest Dobrym i Przyjacielem człowieka.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W tę samą Niedzielę Pięćdziesiątnicy na powieczerzu,

śpiewamy kanon Świętemu Duchowi. Ton 1.

Poemat Teofanesa. Hirmosy po dwa razy, tropariony po cztery.

Akrostych: **Duchowi śpiewam, który stworzył całe stworzenie.**

Pieśń 1

Hirmos: **Izrael został wybawiony z gorzkiej niewoli, nieprzebyte morze przebył jak suchy ląd, widząc wroga tonącego śpiewa pieśń łaskawcy Bogu, czyniącemu cuda wyciągniętą prawicą, albowiem się wysławił.**

Stichos: **Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.**

Boży Duchu Święty, który wszystkim rozdajesz dary i wszystko czynisz ze swej woli, tchnij na mnie Twój świetlisty dar, abym sławił Ciebie, zjednoczonego z Ojcem i Synem.

Ty, który mocom niebios dajesz łaskę świetlistego Twego tchnienia, Pocieszycielu, oczyściwszy jako Bóg skalanie mego rozumu okaż mnie napełnionego świętością Twoją.

Chwała. Źródło życia i strumień naturalnej dobroci, Duchu Boży Święty, ożyw mój obumarły rozum, Twoim działaniem pobudź mnie do opiewania Twego Bóstwa.

I teraz. Teotokion: Stałaś się świątynią Bożą, Dziewico, przez zstąpienie Ducha, twórczą mocą Jego, moc dającą zrodzenia, Łaski Pełna, przez którą zrodziłaś w ciele Słowo niemające początku.

Pieśń 3

Hirmos: **Przed wiekami z Ojca zrodzonemu niezniszczalnie Synowi i w czasach ostatecznych wcielonemu bez nasienia w Dziewicę Chrystusowi Bogu zawołajmy: Podnieś nasz róg, Święty jesteś, Panie.**

Mając według natury pragnienia moc towarzyszącą, niebiańskie życie wieczne jako Bóg współtworząc, Duch Święty nieustannie uczy wołać: Święty jesteś, Panie.

W niemilknących pieśniach jaśniejącą łaskę Ducha głoszących Boga apostołów w tchnieniu gwałtownego wichru zgodnie sławimy, wołając z bezcielesnymi chórami: Święty jesteś, Panie.

Chwała. Jedną władzę i Bóstwo jedno, i moc, jedną zasadę i królestwo Świętej Trójcy mądrze opiewamy w trójświętym głosie śpiewając: Święty jesteś, Panie.

I teraz. Teotokion: Rydwanie światłonośny i świetlisty przybytku, Najczystsza, jesteś czcigodniejszą od cherubinów, bowiem Boga na ręku nosiłaś. Przeto wszyscy wołamy do Ciebie: Raduj się, Błogosławiona.

Pieśń 4

Hirmos: **Laska z korzenia Jessego i kwiat, który z niej zajaśniałeś z Dziewicy, Chryste, z góry chwały ocienionej czaszy przyszedłeś wcieliwszy się z nieznającej męża, niematerialny Boże, chwała mocy Twojej, Panie.**

Wielkie rzeczy daje Duch Najświętszy, na apostołów zstąpił jako Boski, jako Dobry, jako napełniający wszystko, jako dobroczyńca, jako uświęcający, jako wszystko stwarzający i samowładny.

Zasiadłszy na tronie Ojcowskim, Chryste, zesłałeś Twoim uczniom Pocieszyciela, jak obiecałeś, Zbawco, nadchodzącego jako Bóg, posyłając jako Stwórcę wszystkich z Ojca pochodzącego.

Chwała. Duch Najświętszy dawno temu nauczył proroków mówić językiem o sprawach przyszłych. Języki zaś mądrych apostołów głoszą wspaniałości Boże w tchnieniu głosu burzy, teraz istotowo przebywając z nami.

I teraz. Teotokion: Nazywamy Ciebie, Bogurodzico, bramą duchowej Światłości, przez którą wejdzie ku nam Chrystus, objawi się piękny jaśnieniem Bóstwa, przykryty szatami ciała, niewidzialny jako Bóg, teraz zaś przez nas widziany.

Pieśń 5

Hirmos: **Będąc Bogiem świata, Ojciec łask Anioła Wielkiej Rady swojej posłał nam, dającego pokój i kierującego nas ku światłości poznania Boga, od nocy czuwając sławimy Ciebie, Przyjacielu człowieka.**

O Duchu mądrości i bojaźni Bożej, prawdy, rady i rozumu, dający pokój, zamieszkaj w nas, abyśmy uświęcili się Twoim zamieszkaniem, czuwając od nocy wysławiamy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Ty, który wszystko trzymasz i jesteś Bogiem wszystkich, który zachowujesz stworzenie od upadków, daj nam światłość i oświecenie, abyśmy nasyciwszy się Twoją dawaną Światłością, od nocy czuwając, wysławiali Ciebie, Przyjaciela człowieka.

Chwała. Ty, który dawno temu Zakon nakreśliłeś Mojżeszowi, nakazy i prawo łaski Nowego Przymierza wyraźnie przedstawiasz zapisane w sercach apostołów, Boży Pocieszyciel zstąpił jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Teotokion: Klątwę Ewy, matki wszystkich, zniszczyłaś Twoim zrodzeniem, Dziewico, gdy światu zajaśniał łaskawca Chrystus. Przeto radując się, ustami i rozumem Bogurodzicę zaiste Ciebie wyznając wielbimy.

Pieśń 6

Hirmos: **Ze swego wnętrza wyrzucił Jonasza morski zwierz, którego pochłonął, w Dziewicy zaś zamieszkało Słowo, które przyjęło ciało, przeszło zachowując ją nienaruszoną, a nie ucierpiawszy zniszczenia Rodzicielkę zachowało niezniszczalną.**

Spełniając Twoim uczniom obietnicę, posłałeś im Ducha, Chryste, dającego działanie wielkich cudów i języki ogniste dając, aby poznaniem Ciebie napełnić narody owczarni.

Przyjdź do nas, Duchu Święty, uczyń wspólnikami Twojej świętości i niezachodzącej Światłości oraz życia Bożego, rozlewającego miłą woń daru. Ty bowiem jesteś rzeką Bóstwa, z Ojca przez Syna pochodzący.

Chwała. Zbaw, Pocieszycielu, z wiarą opiewających wspaniałe Twoje przyjście, oczyść z wszelkiego skalania jako łaskawy i okaż godnymi Twego ocienienia, Twojej światłości widzenia Boga uczyń ich nieskalanymi zwierciadłami.

I teraz. Teotokion: Cały chór proroków przez Boga tajemnie pouczony, przepowiadał tajemnicę niewypowiedzianego i Bożego wcielenia Boga Słowa, z Ciebie Dziewico Matko. Ty bowiem objawiłaś najprawdziwszy i odwieczny zamiar.

Katyzma poetycka, ton 8:
Prosomion: **Mądrości Słowa.**

Najświętszy Duch zstąpił teraz na apostołów pod postacią ognia i lękiem napełnił zgromadzenia narodów. Każdy bowiem z nich słyszał ich mówiącymi językami ognistymi w swojej mowie. Przeto niewierni uznali cud za pijaństwo, wierni zaś za zbawcze zaiste poznanie, przeto sławimy panowanie Twoje, Chryste Boże, prosząc o zesłanie obfitego odpuszczenia grzechów sługom Twoim.

Pieśń 7

Hirmos: **Pobożnie wychowane dzieci odrzuciły bezbożne polecenie i nie ulękły się kary ognia, lecz stojąc pośród płomieni śpiewały: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.**

Teraz spełnia się obietnica Chrystusa, rozdzielenie bowiem języków pokazało uczniom przyjście oświecającego Ducha, jednego z Trójcy nadboskiej.

Dawno bowiem rozdzieliła się przez bezmyślność zgoda narodów, teraz zaś ku jednej zgodzie jawnie zgromadziła się przez samowładnego, czcigodnego i Bożego Ducha, jednego z nadboskiej Trójcy.

Chwała. Z wysoka tchnieniem Świętego Ducha wspaniałości Boże przesławnie głosili apostołowie Chrystusa, zgodnie śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Teotokion: Obraz Twego zrodzenia pokazało w piecu troje dzieci, albowiem nie zostali uszkodzeni przez ogień, a Ty zostałaś zachowana czystą, przyjąwszy do łona nieznośny ogień, ojców Boga błogosławionego.

Pieśń 8

Hirmos: **Pokazując obraz nadprzyrodzonego cudu dawno temu ognisty piec zrosiła rosa, ogień nie spalił bowiem młodych dzieci, okazując bez nasienia zrodzenie Chrystusa z Dziewicy, przeto śpiewając wołamy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.**

Święty Duchu pochodzący od Ojca, daj świętość wszystkim wierzącym w Ciebie. Jesteś bowiem Świętym i dawcą świętości ludziom. Przeto śpiewając zaśpiewajmy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Dajesz dawco jako łaskawca dar łaskawości śpiewającym Tobie, Pocieszycielu. Jesteś bowiem dawcą dobrodziejstw i otchłanią łaskawości. Przeto śpiewając zaśpiewajmy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Chwała. Pan jest życiotwórczym Duchem, z własnych pobudek, rozdając jak chce darów rozdanie, samowładny, sam nakazujący i niemający początku. Przeto śpiewając zaśpiewajmy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Któż nie zadziwi się ogromem Twojej łaskawości, Słowo niemające początku? Ze względu bowiem na nas wywyższyłeś siebie będąc bogatym i zamieszkałeś w łonie świętej Dziewicy. Przeto śpiewając zaśpiewajmy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: **Raduj się, chwało dziewictwa, raduj się, przeczysta Matko, którą całe stworzenie uwielbia Bożym pieśniami.**

Oto zesłałeś nam innego Pocieszyciela, jednoistotnego Tobie, Słowu, i współtronującego z Ojcem Twoim.

Wybaw z pokus, Pocieszycielu, czczących Ciebie jako Boga i wysławiających Twój przedwieczny byt.

Chwała. Przyjdź do nas, Pocieszycielu, napełniając Twoim pocieszeniem, błogosławiąc niewypowiedzianą chwałą Twoją.

I teraz. Teotokion: Oblubienico Boża nieskalana, wysławiających Ciebie i godnie czczących wybaw z pokus modlitwami Twoimi.

Zamiast: **Zaprawdę godne to jest**, śpiewamy tenże hirmos.

Po trisagionie kontakion święta.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek Świętego Ducha,

na nabożeństwie o północy.

Po pierwszym trisagionie odmawiamy troparion święta. Po drugim trisagionie odmawiamy kontakion święta. **Panie, zmiłuj się**, dwanaście razy. I rozesłanie. Nie odmawiamy modlitwy za zmarłych.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta, trzy razy.

Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 1:

Prosomion: **Zadziwił się Józef.**

Poświąteczne i ostatnie święto radośnie świętujmy, wierni, oto jest Pięćdziesiątnica, spełnienie i obwieszczenie obietnicy. W tym dniu ogień Pocieszyciela zstąpił na ziemię w postaci języków i oświecił uczniów, okazał ich znawcami tajemnic nieba. Przyszła Światłość Pocieszyciela i oświeciła świat (dwa razy).

Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton i prosomion ten sam:

Ducha źródło przyszło na ziemię w ogniste rzeki dzieląc się w duchu, apostołów zraszając oświeca. I był im obłok zraszający ogniem, oświecający ich i zrasza deszczem płomieni, przez których przyjęliśmy łaskę ogniem i wodą. Przyszła Światłość Pocieszyciela i świeciła świat (dwa razy).

Także oba kanony święta, tonu 7 z hirmosem na osiem i tonu 4 z hirmosem na sześć. Katabasja: **Powoli mówiący Mojżesz ukrywszy się w Bożym mroku**, oba chóry razem.

Po trzeciej pieśni kanonu katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości Słowa.**

Najświętszy Duch zstąpił teraz na apostołów w postaci ognistej i lękiem napełnił zgromadzenia narodów. W językach bowiem ognistych mówili, Przyjacielu człowieka, i każdy słyszał ich mowę w swoim języku. Przeto cud niewiernym wydał się pijaństwem, a przez wiernych został poznany jako zbawczy. Sławimy więc panowanie Twoje, Chryste Boże, prosząc abyś odpuszczenie grzechów obficie zesłał sługom Twoim.

Po szóstej pieśni kanonu kontakion i ikos święta.

Synaksarion w poniedziałek po Pięćdziesiątnicy, to jest Świętego Ducha:

Stichosy: **Wszystko, co oddycha, wysławi Ducha Świętego,**
Nawet złych duchów marna jest hardość.
Dla modlitw świętych apostołów, Chryste Boże nasz, zmiłuj się nad nami. Amen.

Nie śpiewamy: **Czcigodniejszą od cherubinów.**

Po dziewiątej pieśni kanonu eksapostilarion święta dwa razy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery isomelosy, ton 2:

Przez proroków ogłosiłeś nam drogę zbawienia i przez apostołów zajaśniała łaska Ducha Twego, Zbawco. Ty jesteś Alfą i Omegą i na wieki Ty jesteś Bogiem naszym.

W przedsionkach Twoich zaśpiewam Tobie, Zbawco świata, i uklęknąwszy pokłonię się Twojej niezwyciężonej mocy, wieczorem, rano i w południe, i w każdym czasie błogosławiąc Ciebie, Panie.

W przedsionkach Twoich, Panie, wierni skłaniają kolana dusz i ciał, śpiewając Tobie, Ojcu niemającemu początku i współniemającemu początku Synowi, i zawsze współbędącemu i Najświętszemu Duchowi, oświecającemu i uświęcającemu dusze nasze.

Chwała, i teraz. Ton 8: Niegdyś pomieszałeś narody z powodu zuchwałości budowy wieży, teraz zaś narody w chwale zmądrzały z powodu poznania Boga. Tam osądziłeś niegodne grzeszenie, tutaj Chrystus oświecił Duchem rybaków. Wtedy zlikwidowano zgodę ku niegodziwości, teraz odnawia się zgodę ku zbawieniu dusz naszych.

Wielka doksologia. Troparion święta i ektenie.

Mówimy rozesłanie święta: **Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, który w postaci ognistych języków.**

Pierwsza godzina.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa z trzecią pieśnią kanonu święta na sześć. Także mówi kapłan lub diakon: **Oto mądrość! Stańmy prosto!** I eisodikon: **Podnieś się, Panie, w mocy Twojej, zaśpiewajmy i będziemy śpiewać moce Twoje.** Troparion, ton 8: **Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz. Chwała, i teraz.** Kontakion, ton 8: **Kiedy zstąpiłeś mieszając języki.** Trisagion. Prokimenon lekcji, ton 6: **Zbaw, Panie, lud swój, i pobłogosław dziedzictwo Twoje.** Stichos: **Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem.** Lekcja z Listu do Efezjan, perykopa 229. **Alleluja**, ton 2: **Zmiłuj się nade mną, Boże, w wielkim miłosierdziu Twoim.** Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie zabieraj mi.** Ewangelia według

Mateusza, perykopa 75. Koinonikon: **Niech dobry Twój Duch prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej. Alleluja**, trzy razy.

Niech będzie wiadomym, że w ten święty tydzień świętej Pięćdziesiątnicy wolno spożywać ser, ryby, wino i olej.

Opuszcza się między godziny i na powieczerzach śpiewamy kanon Najświętszej Bogurodzicy.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy sześć stichosów i śpiewamy stichery isomelosy, ton 1:
Prosomion: **Niebieskich zastępów.**

Teraz uświęcają się narody wspaniałościami Bożymi, głoszonymi słowami, albowiem pod postacią ognistą ku wierzeniu wszystkich będących na ziemi, powiadają wyraźnie, teraz na znak narodom zaiste przyszło zbawienie.

Jak obiecałeś zesłałeś uczniom Twoim, Chryste, moc z wysoka, spełniasz posyłając Świętego Twego Ducha, pokazując nam, że Ty jesteś prawdą i mający w Tobie nadzieję, Dobry, zaprawdę nie będzie zawstydzony.

Spełniwszy obietnicę Twego Pocieszyciela jakby w językach ognia posłałeś światu, wszystkie grzechy spalając Bożym ogniem i dając nam prawdziwą wspólnotę z Nim, wiernie błogosławiącym Go.

Trzy stichery z Menei.

Chwała, i teraz. Ton 1: Będziemy świętować Pięćdziesiątnicę, przyjście Ducha, danie Obiecanego, wypełnienie nadziei, tak samo zaś tajemnicze, jak wielkie i czcigodne. Przeto wołamy do Ciebie: Stwórco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Na stichownie stichery, ton 2:
Prosomion: **Domu Eufrato.**

Uczniom, jak obiecałeś, Słowo, posłałeś Bożego i Świętego Twego Ducha, i Nim oświeciłeś ich.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Nagle z niebios moc Bożego Pocieszyciela wszystkich apostołów okazała mądrymi i teologami.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Pokolenie obcoplemiennych słysząc w swoich językach mówiących apostołów Bożych, wywyższających Trójcę, nie pojmowało tego.

Chwała, i teraz. Ton 1: Językami obcoplemiennych odnowiłeś, Chryste, Twoich uczniów, aby głosili Ciebie całemu światu, nieśmiertelne Słowo i Boga, dającego duszom naszym wielkie miłosierdzie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek na jutrzni.

Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 1:
Prosomion: **Żołnierze strzegący Twego grobu.**

Śpiewam, sławię, czczę Ojca, Syna i Ducha Najświętszego, jednocząc w Bóstwie i rozdzielając w cechach, którymi teraz Duch przyodział apostołów Chrystusa, aby jako mądrzy nauczali w całym świecie (dwa razy).

Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: **Szybko przybądź.**

Na uczniów Chrystusa łaska zstąpiła z niebios w sposób budzący lęk w postaci ognistej, oświeciła i okazała ich świecznikami głoszącymi jedną moc Świętej Trójcy i jedno panowanie, którą z wiarą sławimy (dwa razy).

Psalm 50. Kanon święta, ton 7, z hirmosami na osiem i z Menei na cztery.
Kontakion i eksapostilarion święta.
Na stichownie stichery, ton 2:
Prosomion: **Domu Eufrato.**

Zorzą Bóstwa mając oświecone umysły, uczniowie Twoi, Słowo, istotowo przyjęli Ducha Świętego.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Widzialne języki ognia z wysokości zstąpiły na apostołów, rozdzielając się i oświecając ich, ale nie spalając.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Przyszedłszy do nas z wysoka, Pocieszycielu, jak poprzednio do apostołów, uświęć i zbaw głoszących Ciebie Bogiem.

Chwała, i teraz. Ton 1: Wszystko daje Duch Święty, toczy proroctwa, ustanawia kapłanów, mądrości naucza nieuczonych, rybaków okazuje teologami, zbiera całe zgromadzenie Kościoła. Współistotny i Współtronujący z Ojcem i Synem, Pocieszycielu, chwała Tobie.

Na **L i t u r g i i** Błogosławieństwa z pierwszą pieśnią obu kanonów na sześć.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy sześć stichosów i śpiewamy stichery isomelosy, ton 1:
Prosomion: **Niebieskich zastępów.**

Jako wspólne, jako cechy duchowe, ogniste języki głosiły narodom chwałę Boga, ogniem upiększając niebiosa i z Synem oraz Ojcem oświecały świat zmysłowy.

Na zgromadzonych w Syjonie uczniów Chrystusowych jako obietnica przyszedł Duch Święty w postaci ognistej, okazał ich natchnionymi Duchem, krasomówczo głoszącymi tajemne nauki o Trójcy.

Miecze wykute przez niebiosa, świętych uczniów, Duch Święty przyszedł udoskonalić, uświęcając ziemię Boga Stwórcy i siekąc niepoświęconych, aby zniknął oręż złego i zbawione zostały dusze nasze.

Trzy stichery z Menei.

Chwała, i teraz. Ton 2: Widzieliśmy światłość prawdziwą, przyjęliśmy Ducha z niebios, znaleźliśmy wiarę prawdziwą, kłaniamy się niepodzielnej Trójcy, albowiem Ona nas zbawiła.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery isomelosy, ton 4:
Prosomion: **Dałeś znak.**

Dzisiaj zstąpiło Najświętszego Twego Ducha działanie, Panie, na Twoich apostołów i okazało ich mądrymi poznaniem Boga, napełniwszy ich Twoją błogosławioną nauką, przeto sławimy Twoją zbawczą Opatrzność, Jezusie wszechmocny, Zbawco naszych dusz.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Dzisiaj Duch Twój wszechmocny, Władco, jest posyłany od Ojca, jednoistotny Tobie, w ognistych językach, pozwala opowiadać o Twoich wspaniałościach, uzbroiwszy apostołów Twoich. Przeto sławimy Twoją zbawczą Opatrzność, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Dzisiaj wylałeś dary Pocieszyciela Twego Ducha, Zbawco, pozwalając naturze ludzkiej prorokować, jak powiedziałeś, Słowo, i nakazałeś kłaniać się Trójcy niepodzielnej. Przeto sławimy Twoją zbawczą Opatrzność, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Chwała, i teraz. Ton 6: Panie, zstąpienie Świętego Ducha, które napełniło apostołów Twoich, dało im możliwość mówienia innymi językami. I ten cud nieprawym wydał się pijaństwem, a dla wiernych orędownikiem zbawienia. Uczyń i nas godnymi Jego jaśnienia, błagamy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Także: **Teraz pozwalasz odejść**, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W środę na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta, trzy razy.

Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: **Słowo współwieczne.**

Duchowa łaska, przyszedłszy od ubogich rybaków, apostołów Twoich, oświeci mądrych i książąt, Chryste. Przez ich naukę i my zawsze spełniamy świetliste święto Pięćdziesiątnicy, śpiewając Tobie i Ojcu, i Bożemu Duchowi (dwa razy).

Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Najświętszy Duch zstąpił teraz na apostołów w postaci ognistej i lękiem napełnił zgromadzenia narodów. W językach bowiem ognistych mówili, Przyjacielu człowieka, i każdy słyszał ich mowę w swoim języku. Przeto cud niewiernym wydał się pijaństwem, a przez wiernych został poznany jako zbawczy. Sławimy więc panowanie Twoje, Chryste Boże, prosząc abyś odpuszczenie grzechów obficie zesłał sługom Twoim (dwa razy).

Kanon święta i z Menei. Po dziewiątej pieśni eksapostilarion święta.

Do psalmów światłości dodajemy stichery, ton 2:

Prosomion: **Domu Eufrato.**

Pocieszycielu, który przyszedłeś do nas z wysoka, jak najpierw do apostołów, uświęć i zbaw tych, którzy Ciebie głoszą Bogiem.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Moc Bożego Pocieszyciela nagle z niebios wszystkich apostołów okazała mądrymi i teologami.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Zorzą Bóstwa mając oświecone umysły, uczniowie Twoi, Słowo, istotowo przyjęli Ducha Świętego.

Chwała, i teraz. Ton 6: Królu Niebieski, Pocieszycielu, Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkaj w nas, i oczyść nas z wszelkiej zmazy, i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

Także pierwsza godzina i rozesłanie.

Na **L i t u r g i i** Błogosławieństwa z czwartą pieśnią obu kanonów na sześć.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W tę samą środę Pięćdziesiątnicy wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy sześć stichosów, trzy święta i trzy z Menei.

Stichery święta, ton 4:

Prosomion: **Wezwany z wysoka.**

Oto drzwi radości i wesela, dzisiaj z wysoka świętym uczniom objawił się Duch Święty, w ognistej postaci od Ojca, i wszystkich oświecił. Rybaków okazał mądrymi interpretatorami, jak napisał chwalebny Łukasz, napełniając wszystko Duchem. Przeto z wiarą dziwiąc się wysławiamy wielkie miłosierdzie Chrystusa Boga naszego i niezwykłe uniżenie.

Świętą świętujemy Pięćdziesiątnicę i Ducha moc, prawdziwą radość, spełnienie Bożej nadziei i objawienie nam odwiecznej tajemnicy. Przeto wołamy do Ciebie: Stwórco wszystkich, nie zabieraj od nas Ducha Twego, Słowo, lecz ześlij z niebios, Zbawco, prosimy, dając przez modlitwy świętych, chwalebnych i czcigodnych Twoich apostołów pokój duszom naszym.

Niebiosa uduchowione głoszą dzisiaj majestat Zbawcy i obiegły cały świat, wyraźnie głoszą Pocieszyciela Bożą moc i oświecają całe stworzenie naukami, jak opiewać niepodzielną Trójcę Jedyną w Trzech Osobach bez pomieszania. Przeto z wiarą świętujemy przyjście Świętego Ducha, który objawił się z wysoka i oświecił krańce świata.

Chwała, i teraz. Ton 7: Pocieszyciela mając ku Ojcu, Chrystusa Boga, innemu Pocieszycielowi z wiarą kłaniamy się, który przyszedł dzisiaj do nas na ziemię, Duchowi Świętemu.

Także: **Pogodna Światłości.**

Na stichownie stichery, ton 1:

Prosomion: **Chwalebni męczennicy.**

Ducha Świętego, pochodzącego od Ojca i w Synu wysławionego, który wszystko nosi i utrzymuje, i obdarza życiem, i żyją, trwają i zbawiają się, błogosławimy: Niedościgniony Pocieszycielu, światu Twemu pokój daj.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Duch Święty, źródło wszelkiej dobroci, istotowo przyjdzie napełnić niebieską mocą i łaską Boża krańce ziemi, ze względu na apostołów. Zawołajmy do Niego: Niezgłębiony Pocieszycielu, światu Twemu pokój daj.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Duch Święty, złączony z Ojcem z Nim współtronujący, i poznawany przez Słowo, Światłość najdoskonalsza, która zajaśniała ze Światłości, z doskonałego Ojca niemającego początku: Dawco życia Pocieszycielu, światu Twemu pokój daj.

Chwała, i teraz. Ton 8: Kiedy Ducha Twego posłałeś, Panie, na siedzących apostołów, wtedy dzieci hebrajskie widząc to przeraziły się bardzo. Słyszeli ich bowiem mówiących innymi, obcymi językami, jak dawał im Duch Święty. Będąc bowiem niewykształconymi stali się mądrymi i przemawiali o sprawach Bożych, łowiąc narody do wiary. Przeto i my wołamy do Ciebie: Ty, który zjawiłeś się na ziemi i wybawiłeś nas ze zbłądzenia, Panie, chwała Tobie.

Także: **Teraz pozwalasz odejść**, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W czwartek Pięćdziesiątnicy na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta, trzy razy.

Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Żołnierze strzegący Twego grobu.**

Oto spełniają się przepowiednie proroków, oto bowiem Ten, który zorzami półmrocznymi okrywał objawienie przyszłości, jako Bóg Pocieszyciel teraz rozlał się obficie na apostołów, z wiarą kłaniających się niestworzonej Trójcy (dwa razy).

Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Nakazane w tajemnicy.**

Miłośnicy Zbawcy napełnili się radością i poprzednio lękliwi przyjęli odwagę, bowiem Duch Święty dzisiaj z wysoka zstąpił na dom uczniów i różnymi językami mówili do ludzi. Języki bowiem rozeszły się widzialnie jako ogień i nie spaliły ich, a raczej zrosiły (dwa razy).

Kanon święta, ton 7, z hirmosami na osiem, i świętego z Menei na cztery.

Po dziewiątej pieśni eksapostilarion święta dwa razy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 6:

Prosomion: **Po trzech dniach.**

Duch Najświętszy, jednoistotny Ojcu i Słowu, zstąpił na uczniów, uczynił ognistymi zniszczalne języki, oświecając Bożą łaską.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Ducha Najświętszego odnów w nas, Boże, którego dawno temu posłałeś uczniom Twoim, Szczodry, umocniwszy ich w spełnianiu w świecie Twoich zbawczych pragnień.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Niegdyś mówiący przez proroków Pocieszycielu, uczyniłeś teraz niebiosami głoszącymi chwałę Bożą Bożych apostołów. Przez nich daj nam oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Ton 2: W przedsionkach Twoich, Panie, wierni skłaniają kolana dusz i ciał, śpiewając Tobie, Ojcu niemającemu początku i współniemającemu początku Synowi, i zawsze współbędącemu i Najświętszemu Duchowi, oświecającemu i uświęcającemu dusze nasze.

Także pierwsza godzina i rozesłanie.

Na **L i t u r g i i** Błogosławieństwa i piąta pieśń obu kanonów święta na sześć.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W czwartek wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy sześć stichosów, trzy święta i trzy z Menei.
Stichery święta, ton 4:
Prosomion: **Dałeś znak.**

Dzisiaj zstąpiło Najświętszego Twego Ducha działanie, Panie, na apostołów Twoich i okazało ich mądrymi poznaniem Boga, napełniwszy ich błogosławioną nauką Twoją, przeto sławimy Twoją zbawczą Opatrzność, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Dzisiaj Duch Twój wszechmocny, Władco, jest posyłany od Ojca, jednoistotny Tobie, w ognistych językach, pozwalając opowiadać o Twoich wspaniałościach, uzbroiwszy apostołów Twoich. Przeto sławimy Twoją zbawczą Opatrzność, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Dzisiaj wylałeś dary Pocieszyciela Twego Ducha, Zbawco, pozwalając naturze ludzkiej prorokować, jak powiedziałeś, Słowo, i nakazałeś kłaniać się Trójcy niepodzielnej. Przeto sławimy Twoją zbawczą Opatrzność, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Chwała, i teraz. Ton 2: Zaśpiewajmy Trójcy współistotnej, Ojcu i Synowi ze Świętym Duchem, Ja bowiem głosili wszyscy prorocy i apostołowie z męczennikami.

Także: **Pogodna Światłości.**
Na stichownie stichery, ton 1:
Prosomion: **Niebieskich zastępów.**

Mojżesz na górze widział Będącego ogniem, a na widzących Boga mądrych apostołach Duch teraz zstępuje w postaci ognia, jawnie ich oświecając, bowiem jeden Bóg mówił wtedy i teraz w tożsamości natury.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Językami ognistymi mówiąc o Bogu i wzywając do wody chrztu Bożego, kłamstwa retorów bezbożnych spalili ogniem Ducha. Przeto oświeć i nas, Pocieszycielu, z wiarą błogosławiących Ciebie.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Ci, którzy w rzeczach posłużyli Tobie, Boże mój, przyjąwszy opasłość rzeczy niewypowiedzianie, jak dawno temu niematerialnym ogniem na nowo czynisz płomieniami Ducha, bowiem jesteś wysławiany jako przedziwny w Twoich czynach, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Ton 6: Pocieszyciela mając ku Ojcu, Chrystusa Boga, innemu Pocieszycielowi z wiarą kłaniamy się, który przyszedł dzisiaj do nas na ziemię, Duchowi Świętemu.

Także: **Teraz pozwalasz odejść**, troparion święta i rozesłanie.

Wiedz, że służby świętych wypadających w nadchodzącą sobotę i w niedzielę Wszystkich Świętych, śpiewamy jedną jutro, a drugą w ten piątek na powieczerzu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W piątek Pięćdziesiątnicy na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta, trzy razy.
Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 1:
Prosomion: **Żołnierze strzegący Twego grobu.**

Oto spełniają się przepowiednie proroków, oto bowiem Ten, który zorzami półmrocznymi okrywał objawienie przyszłości, jako Bóg Pocieszyciel teraz rozlał się obficie na apostołów, z wiarą kłaniających się niestworzonej Trójcy (dwa razy).

Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 8:
Prosomion: **Mądrości.**

Najświętszy Duch zstąpił teraz na apostołów w postaci ognistej i lękiem napełnił zgromadzenia narodów. W językach bowiem ognistych mówili, Przyjacielu człowieka, i każdy słyszał ich mowę w swoim języku. Przeto cud niewiernym wydał się pijaństwem, a przez wiernych został poznany jako zbawczy. Sławimy więc panowanie Twoje, Chryste Boże, prosząc abyś odpuszczenie grzechów obficie zesłał sługom Twoim (dwa razy).

Kanon święta, ton 4, z hirmosem na osiem, i świętego z Menei na cztery.
Po dziewiątej pieśni eksapostilarion święta, dwa razy.
Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 6:
Prosomion: **Po trzech dniach.**

Duchowi Najświętszemu, opiewanemu z Ojcem i z Synem zaśpiewajmy, wierni, nieustannie kłaniając się, ludzie, i sławiąc Trójcę Najświętszą Boga.

Stichos: **Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów we wnętrzu moim.**

Ciebie, Ducha Pocieszyciela, z wiarą wysławiamy ze świętymi i Bożymi apostołami, bowiem o trzeciej godzinie, jak i obiecał, Ciebie od Ojca Światłości posłał Chrystus.

Stichos: **Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi.**

Trójco Święta, chwała Tobie, w pieśniach kłaniamy się Ojcu i Duchowi Prawemu z Synem, i śpiewając Tobie, Boskiej Trójcy, wiernie czcimy.

Chwała, i teraz. Ton 8: Kiedy Ducha Twego posłałeś, Panie, na siedzących apostołów, wtedy dzieci hebrajskie widząc to przeraziły się bardzo. Słyszeli ich bowiem mówiącymi innymi, obcymi językami, jak dawał im Duch Święty. Będąc bowiem niewykształconymi stali się mądrymi i przemawiali o sprawach Bożych, łowiąc narody do wiary. Przeto i my wołamy do Ciebie: Ty, który zjawiłeś się na ziemi i wybawiłeś nas ze zbłądzenia, Panie, chwała Tobie.

Także pierwsza godzina i rozesłanie.
Na **L i t u r g i i** Błogosławieństwa z siódmą i ósmą pieśnią kanonu święta na sześć.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W piątek wieczorem,

kolejna katyzma. Do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy stichery i cała służba święta oprócz czytań i wejścia, jak to jest wskazane na zakończenie święta Wniebowstąpienia Chrystusa.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Także samo w Sobotę Pięćdziesiątnicy na jutrzni,

Cała służba święta, oprócz polijeleja, anabatmi i Ewangelii, na jutrzni kanon święta z hirmosem na osiem, hirmos po dwa razy. Drugi kanon święta z hirmosem na sześć, hirmos po dwa razy. Katabasja, hirmos pierwszego kanonu: **Powoli mówiący Mojżesz ukrywszy się w Bożym mroku**, oba chóry razem. Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie. Na rozesłaniu kapłan wspomina

świętego, którego jest dzień. I pierwsza godzina. Na godzinach troparion i kontakion święta oraz rozesłanie.

Na **L i t u r g i i** : Błogosławieństwa z dziewiątą pieśnią obu kanonów na osiem. Na wejściu troparion święta. **Chwała, i teraz.** Kontakion święta. Trisagion, prokimenon i Alleluja święta. Lekcja dnia z Listu do Rzymian, perykopa 79. Ewangelia według Mateusza, perykopa 15. Koinonikon święta: **Niech dobry Twój Duch prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NIEDZIELA WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH.

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy cztery stichosy
i śpiewamy cztery stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wieczorną pieśń. Panie, Panie, nie odrzucaj. Raduj się, święty Syjonie. Słowo Boga. Chwała. Ton 6: **Chór Bożych męczenników** (patrz na wielkich nieszporach).

I teraz. Teotokion dogmatikon, ton 8: Jakże wysławimy Ciebie, Bogurodzico? Jakże wyśpiewamy, Błogosławiono, niezbadaną tajemnicę Twego zrodzenia? Stwórca bowiem wieków i Twórca naszej natury ulitowawszy się nad obrazem swoim, samego siebie doprowadził do niezgłębionego wyniszczenia. On, będący w niematerialnym łonie Ojca, zamieszkał w łonie Twoim, Czysta, i prawdziwie stał się ciałem, z Ciebie, nie znającej małżeństwa, przyszedł więc Ten, który ze swej natury jest Bogiem. Przeto kłaniamy się Jemu, Bogu doskonałemu i doskonałemu człowiekowi, Jemu w dwóch naturach, obie bowiem natury są w Nim zaprawdę. Podwójne głosimy wszystkie Jego cechy naturalne według dwóch natur, dwie czcząc wole i dwa działania. Współistotny bowiem Bogu Ojcu samowładnie pragnie i działa jako Bóg. Współistotny jest także i nam, samowłastnie pragnie i działa jako człowiek. Módl się do niego, Czysta, Błogosławiona, aby zbawił dusze nasze.

Na stichownie stichera zmartwychwstania.
Także trzy teotokiony isomelosy, ton 8:
Prosomion: **O przesławny cud!**

Stichos: **Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.**

Raduj się, chwalebna Bogurodzico, raduj się, źródło toczące życie dla wiernych. Raduj się, wszystkich Władczyni i błogosławiona Pani stworzeń. Raduj się, Najczystsza, Najchwalebniejsza. Raduj się, Nieskalana. Raduj się, pałacu, raduj się Boski przybytku. Raduj się, Czysta. Raduj się, Matko Dziewico. Raduj się, Oblubienico Boża.

Stichos: **Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha twego.**

Raduj się, przeczysta Matko Boża. Raduj się, wiernych nadziejo. Raduj się, świata oczyszczenie. Raduj się, z bólów uwalniająca sługi Twoje. Raduj się, ludzi pociecho życiodajna. Raduj się, wspomożenie. Raduj się, kolumno przyzywających Ciebie. Raduj się, przybytku Boga i góro święta.

Stichos: **Możni narodu będą błagać przed obliczem twoim.**

Raduj się, Bogurodzico, Matko Chrystusa. Raduj się, jedyna Nadziejo, ludzi wspomożenie. Raduj się, ucieczko. Raduj się, świetlisty świeczniku Światłości. Raduj się, uświęcona świeco. Raduj się pałacu. Raduj się, raju.

Raduj się, przybytku Boga. Raduj się, źródło toczące wody przybiegającym do Ciebie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ten, którego niebo nie może ogarnąć, Dziewico Bogurodzico, w łonie Twoim wygodnie się pomieścił i pozostałaś czystą, dla słów jest to niewypowiedziane, niczym dziewictwa nie skalawszy. Ty bowiem jedyna wśród niewiast byłaś Matką i Dziewicą. Ty, Przeczysta, jedyna karmiłaś Syna, Dawcę życia, i w swoich objęciach nosiłaś niezasypiające oko. Nie porzucił jednak łona Ojca i przedwiecznie w nim trwa, na wysokościach Bóg z Aniołami, na ziemi z Ciebie pośród ludzi, wszędzie w sposób niewypowiedziany. Módl się do Niego, Najświętsza Władczyni, abyśmy zostali zbawieni, którzy prawowiernie Ciebie wyznajemy jako czystą Bogurodzicę.

Po: **Teraz pozwalasz odejść**, i po: **Ojcze nasz**, troparion zmartwychwstania.

Chwała i teraz, teotokion, ektenie i rozesłanie.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

po zwykłym psalmie pierwsza recytacja Psałterza.

Do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania, trzy Anatoliosa i cztery świętym.

Stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wieczorną pieśń i duchową służbę Tobie, Chryste, przynosimy, albowiem zechciałeś zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Panie, Panie, nie odrzucaj nas od Twego oblicza, ale zechciej zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Raduj się święty Syjonie, matko Kościołów, przybytku Boga, Tyś bowiem pierwszy przyjął odpuszczenie grzechów przez zmartwychwstanie.

Stichery Anatoliosa, ton 8:

Słowo z Boga Ojca zrodzone przed wiekami, w czasach ostatecznych dobrowolnie wcieliło się w nieznającą małżeństwa, przecierpiało śmiertelne ukrzyżowanie i dawno temu uśmierconego człowieka zbawiło swoim zmartwychwstaniem.

Sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez któreś uwolnił ród Adama z cierpień otchłani i dał światu jako Bóg życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Chwała Tobie, Chryste Zbawco, Synu Boży Jednorodzony, przygwożdżony na krzyżu i powstały z grobu trzeciego dnia.

Stichery wszystkim świętym, ton 6:

Prosomion: **Całą odrzuciwszy.**

Duchowe gałązki, uczniowie Zbawiciela, byliście przez wiarę organami Ducha, rozproszyliście się do krańców ziemi siejąc czcigodne głoszenie Prawosławia. Z niego wyrosło Bożą uprawą i łaską wojsko męczenników, przedstawiających czcigodną mękę, różnorodnymi łamani ranami i ogniem, modlą się odważnie za dusze nasze.

Rozpaleni ogniem miłości Bożej pogardziliście płomieniami i spalani jako Boże węgle, czcigodni męczennicy w Chrystusie popaliliście cierniste oszustwa

pychy, zamknęliście usta zwierząt czcigodnym przyzywaniem i mając odcinane głowy siekliście wszystkie pułki wroga, cierpliwie wylewając potoki krwi, napoiliście Kościół oświecony wiarą.

Wrzucani do zwierząt, bici mieczem, z wyrywanymi paznokciami, odciętymi rękoma, byliście męczeni, odważni męczennicy, i bezlitośnie paleni materialnym ogniem, przebijani, z odrąbanymi członkami, wszystko przecierpieliście niezwyciężeni. Przewidzieliście przyszły odpoczynek, niezniszczalne korony i chwałę Chrystusa, do którego odważnie módlcie się za dusze nasze.

We wszystkich krańcach świata cierpiący z wiara apostołowie, męczennicy, kapłani mądrzy w Bogu, czcigodnych niewiast święte zgromadzenie, w świętych pieśniach godnie wysławmy, albowiem zjednoczyli niebo z ziemią i przez cierpienia niecierpiętliwość przyjęli z łaski Chrystusa. Teraz jako gwiazdy jaśniejące oświecają nas, z odwagą modląc się za dusze nasze.

Chwała. Chór Bożych męczenników, fundament Kościoła, ukoronowanie nauczania, wy czynem wypełniliście słowa Zbawcy. Przez was bowiem bramy otchłani otwierające się na Kościół zostały zamknięte, wylanie krwi waszej wysuszyło ofiary bożkom, zabicie was zrodziło pełnię Kościoła, zadziwiliście bezcielesnych, nosząc korony stoicie przed Bogiem. Módlcie się do Niego nieustannie za dusze nasze.

I teraz. Teotokion, ton 8: Król niebieski z przyjaźni do człowieka pojawił się na ziemi i żył z ludami. Od Dziewicy bowiem czystej otrzymał ciało i z Niej przyszedł na ziemię. Jeden jest Syn w dwóch naturach, ale nie w Hipostazach. Przeto głosimy, że On jest zaprawdę doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem, Chrystus, Bóg nasz. Módl się do Niego, Matko Oblubienico Dziewicza, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. **Pogodna Światłości.** Prokimenon dnia: **Pan zakrólował**, i czytania:

Czytanie Proroctwa Izajasza (43, 9-14).

Tak mówi Pan: Niech wszystkie ludy zbiorą się razem i niech się zgromadzą ich książęta! Któż może to ogłosić? I oznajmić nam minione rzeczy? Niech przyprowadzą świadków swoich na usprawiedliwienie, aby ich słuchano i niech powiedzą prawdę. Będziecie moimi świadkami i Ja świadek, mówi Pan Bóg, i dziecię, które wybrałem. Abyście poznali i uwierzyli Mi, oraz zrozumieli, że tylko Ja istnieję. Przede Mną nie było innego Boga i po Mnie nie będzie. Ja jestem Panem i poza Mną nie ma żadnego zbawcy. Ja zapowiedziałem i zbawiłem i obwieściłem, a nie ktoś obcy wśród was. Wy jesteście świadkami moimi i Ja jestem Panem Bogiem, od wieczności Ja jestem. I nikt nie wymknie się z rąk moich. Któż może zmienić to, co Ja zdziałam?» Tak mówi Pan Bóg, wasz Odkupiciel, Święty Izraela.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (3, 1-9).

Dusze sprawiedliwych są w ręku Boga i nie dosięgnie ich męka. Zdało się oczom głupich, że pomarli, zejście ich poczytano za nieszczęście. I odejście od nas za unicestwienie, a oni trwają w pokoju. Choć nawet w ludzkim rozumieniu

doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności. Po nieznacznej karze dostąpią dóbr wielkich, bowiem Bóg ich doświadczył i znalazł ich godnymi siebie. Doświadczył ich jak złoto w tyglu i przyjął ich jak całopalną ofiarę. W dniu nawiedzenia swego zajaśnieją i rozbiegną się jak iskry po ściernisku. Będą sądzić ludy i zapanują nad narodami, a Pan królować będzie nad nimi na wieki. Ci, którzy Mu zaufali, zrozumieją prawdę i wierni w miłości będą przy Nim trwali. Albowiem łaska i miłosierdzie w świętych Jego, i nawiedzenie w wybranych Jego.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (5, 15-6, 3).

Sprawiedliwi żyją na wieki i zapłata ich w Panu. Staranie o nich u Najwyższego. Dlatego otrzymają wspaniałe królestwo i piękną koronę z rąk Pana. Osłoni ich bowiem prawicą, bronić ich będzie ramieniem. Jak zbroję przywdzieje swoją zapalczywość i uzbroi stworzenie ku zemście na wrogach. Okryje się pancerzem sprawiedliwości i włoży przyłbicę, osłoni się sądem nieobłudnym. Weźmie świętość za puklerz niezwyciężony i jak miecz wyostrzy gniew nieubłagany. Razem z Nim świat będzie walczył przeciw nierozumnym. Polecą z chmur celne strzały błyskawic, pomkną do celu jak z dobrze napiętego łuku. Od wyrzucanych kamieni gniewu upadną grody. Wzburzy się przeciw nim woda morska i rzeki nagle ich zatopią. Podniesie się przeciw nim duch mocy i jak wichura ich zmiecie. Tak nieprawość spustoszy całą ziemię, a nikczemność obali trony możnowładców. Słuchajcie więc, królowie, i zrozumiejcie, nauczcie się, sędziowie ziemskich rubieży! Nakłońcie ucha, wy, co nad wieloma panujecie i chlubicie się mnogością narodów. Albowiem od Pana otrzymaliście władzę, moc od Najwyższego.

Na litii stichera świątyni.
Także isomelosy wszystkim świętym, ton 1:

Zgodną wiarą w całym świecie czcimy tych, którzy od wieków spodobali się Bogu, czcigodnych patriarchów, zgromadzenie proroków, pięknych apostołów, zebranie męczenników, chwałę poszczących, duchowo świętujemy pamięć wszystkich świętych. Modlą się nieustannie o danie światu i duszom naszym wielkiego miłosierdzia.

Przyjdźcie wszyscy wierni, wychwalmy w psalmach, śpiewach i pieśniach duchowych chwalebną pamięć wszystkich świętych: Chrzciciela Zbawcy, apostołów, proroków i męczenników, hierarchów, nauczycieli i ascetów, poszczących i sprawiedliwych, miłujące Boga zgromadzenie świętych niewiast godnie wysławiając zgodnie zawołajmy: Najłaskawszy Chryste Boże nasz, dla ich modlitw daj pokój Kościołom Twoim, zwycięstwo nad wrogami ludowi miłującemu Chrystusa i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Przyjdźcie, wszyscy rozradujmy się duchowo w dniu pamięci świętych. Oto bowiem nadszedł dzień ten, przynosząc nam bogate dary. Przeto w głosie radości i z czystym sumieniem zawołajmy, mówiąc: Raduj się, zgromadzenie proroków, które ogłosiłoś światu przyjście Chrystusa i sprawy odległe przepowiedzieliście jak bliskie. Raduj się, chórze apostołów, rybacy narodów i łowcy ludzi. Radujcie się, sobory męczenników, zgromadzeni z krańców ziemi

w jednej wierze, za którą przecierpieliście udręki cierpień i po spełnieniu mąk przyjęliście korony chwały. Radujcie się, ojcowie sprawiedliwi, którzy swoje ciała znużyliście postem i umartwiliście żądze, uskrzydliliście rozum Bożą miłością, wstąpiliście na niebiosa i zamieszkaliście z aniołami, otrzymawszy wieczne dobra. Prorocy, apostołowie i męczennicy z ascetami, módlcie się gorliwie do Tego, który was ukoronował, abyśmy zostali wybawieni od wrogów widzialnych i niewidzialnych, w wierze i miłości zawsze sprawujący waszą czcigodną pamięć.

Chwała. Ton 5: Przybiegnijmy, wierni, na obecną uroczystość. Przygotowana jest dla nas duchowa uczta i tajemny kielich ze słodkich potraw, dzień pełen wesela z powodu cnót męczenników. To oni bowiem wielce cierpliwi z krańców ziemi oddawszy swoje ciała rozlicznym ranom, złożyli Bogu duchową ofiarę w różnym wieku. Jednym bowiem odcięto głowy, inni mieli strugane grzbiety, jeszcze innym odcięto ręce i wszystkie członki, a wszyscy razem święci stali się wspólnikami cierpień Chrystusa. Panie, który dałeś im korony, jako zapłatę za ich cierpienia, pozwól nam żyć ich naśladując, jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Teotokion: Jesteś świątynią i bramą, pałacem i tronem Króla, Dziewico najczcigodniejsza. Przez Ciebie Wybawiciel mój, Chrystus Bóg, objawił się śpiącym w ciemności, będąc Słońcem Sprawiedliwości i chcąc oświecić tych, których służył na swój obraz ręką swoją. Przeto czczona przez wszystkich jako Ta, która zdobyła odwagę macierzyńską do Niego, módl się nieustannie o zbawienie dusz naszych.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wstąpiłeś na krzyż, Jezu, który zstąpiłeś z niebios. Przyszedłeś bowiem na śmierć, Życie nieśmiertelne, do będących w ciemnościach Światłość prawdziwa, do upadłych zmartwychwstanie wszystkich. Oświecenie i Zbawco nasz, chwała Tobie.

Inne stichery według alfabetu:

Stichos: **Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.**

Sławimy Chrystusa powstałego z martwych. Duszę bowiem i ciało przyjąwszy, cierpienia nimi odciął. Gdy bowiem przeczystą duszą swoją zstąpił do otchłani, wtedy zniewolił otchłań. W grobie zaś zniszczenia nie doznało święte ciało Zbawiciela dusz naszych.

Stichos: **A świat, który umocnił, nie zachwieje się.**

W psalmach i pieśniach sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez które uwolniłeś nas od cierpień otchłani i jako Bóg zesłałeś życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: **Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.**

O niedościgniony Władco wszystkich, Stwórco niebios i ziemi, który cierpiąc na krzyżu wytoczyłeś mi niecierpiętliwość. Pogrzeb zaś przyjąwszy i zmartwychwstawszy w chwale, wskrzesiłeś Adama wszechmocną ręką. Chwała Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia, przez które dałeś nam życie wieczne

i oczyszczenie grzechów jako jedyny Łaskawy.

Chwała. Ton 6: Przyjdźcie, wierni, dzisiaj zestawmy chór, pobożnie świętując i sławnie czcząc czcigodną pamięć wszystkich świętych, mówiąc: Radujcie się, sławni apostołowie, prorocy, męczennicy i hierarchowie. Raduj się, zgromadzenie ascetów i sprawiedliwych. Raduj się, chórze czcigodnych niewiast i módl się do Chrystusa o pokój, zwycięstwo nad wrogami i wielkie miłosierdzie dla dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Stwórca i Wybawiciel mój Chrystus Pan przyszedł z Twego łona, Przeczysta, przyoblekłszy się we mnie i wyzwalając z pierwszej klątwy Adama, przeto do Ciebie, Najczystsza, jako do Matki Bożej i Dziewicy nieustannie wołamy: Raduj się, wywyższona nad aniołów, raduj się, Władczyni, Orędowniczko, Opieko, i zbawienie dusz naszych.

Po trisagionie troparion: **Bogurodzico Dziewico, raduj się**, dwa razy oraz troparion świątyni, jeden raz. Pobłogosławienie chlebów. Czytanie katolickiego Listu Jakuba.

Gdy nie ma czuwania, to do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy trzy stichery zmartwychwstania, jeden Anatoliosa i sześć wszystkim świętym. Prosomion: **Całą odłożywszy.**

Po trisagionie troparion zmartwychwstania. **Chwała.** Troparion wszystkim świętym. **I teraz.** Teotokion, podane na początku jutrzni. Rozesłanie. Na nabożeństwie o północy kanon do Świętej Trójcy z Oktoechosu według tonu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W niedzielę wszystkich świętych na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion zmartwychwstania, ton 8:

Z wysokości zstąpiłeś, Łaskawco, przyjąłeś pogrzeb na trzy dni, aby nas uwolnić od cierpień, życie i zmartwychwstanie nasze, Panie, chwała Tobie.

Chwała. Troparion wszystkim świętym, ton 4: W całym świecie krwią męczenników Twoich jak purpurą i bisiorem upiększa się Kościół Twój. Przeto woła do Ciebie, Chryste Boże: Ludowi Twemu ześlij Twoje łaski, daj pokój dziedzictwu Twemu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: Od wieków ukryta i nieznana aniołom tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, Bóg objawił się będącym na ziemi, wcielony w zjednoczeniu bez pomieszania, i dobrowolnie przyjął krzyż ze względu na nas, którym wskrzesiwszy pierwszego stworzonego, wybawił od śmierci dusze nasze.

Po pierwszej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 8:

Powstałeś z martwych, Życie wszystkich, i jaśniejący Anioł zawołał do niewiast: Przestańcie płakać, głoście Apostołom i wołajcie śpiewając, albowiem zmartwychwstał Chrystus Bóg, który zechciał jako Bóg zbawić rodzaj ludzki.

Stichos: **Powstań, Panie, Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.**

Ludzie opieczętowali grób Twój, Zbawco, anioł odsunął kamień od drzwi grobu. Niewiasty ujrzały powstałego z martwych i głosiły o tym uczniom Twoim na Syjonie, że zmartwychwstałeś, Życie wszystkich, i rozwiązane zostały więzy śmierci. Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, który ze względu na nas zrodziłeś się z

Dziewicy i przecierpiałeś ukrzyżowanie, Dobry, śmiercią zrzuciłeś śmierć i objawiłeś zmartwychwstanie jako Bóg, nie pogardzaj tymi, których stworzyłeś ręką swoją. Okaż Twą przyjaźń do człowieka, Miłościwy, przyjmij Bogurodzicę, która Ciebie zrodziła, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, zrozpaczonych ludzi.

Czytanie egzegezy Ewangelii.
Po drugiej recytacji Psałterza katyzma poetycka, ton 8:
Prosomion: **Nakazane tajemnie.**

Jaśniejący Gabriel w białych szatach, jakby pod postacią błyskawicy stanął przy grobie Chrystusa i odsunął kamień od grobu, a wielkie przerażenie ogarnęło pilnujące Ciebie straże i nagle wszyscy stali się jako martwi. Powstydźcie się, nieprawi, straży grobu i pieczęci, zrozumcie, że Chrystus zmartwychwstał.

Inna katyzma poetycka:
Prosomion: **Mądrości Słowa.**

Powstałeś z grobu i czcigodnym niewiastom zaprawdę nakazałeś głosić powstanie apostołom, jak jest napisane. A szybki Piotr stanął przed grobem i ujrzawszy w nim światłość przeraził się. Przeto widząc same całuny bez Bożego ciała w nich leżącego, z bojaźnią zawołał: Chwała Tobie, Chryste Boże, albowiem wszystkich zbawiasz, Zbawco nasz, jesteś bowiem Światłością Ojca.

Chwała, i teraz. Teotokion:
(odmawiamy go stojąc, a nie siedząc, z bojaźnią i pobożnością)

Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie, chóry Aniołów i ludzki ród. O święty przybytku i raju duchowy, dziewictwa chlubo, w Ciebie wcielił się Bóg i Dzieckiem był przedwieczny Bóg nasz. Ciało bowiem Twoje tronem uczynił i łono Twoje większym było od nieba. Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie.

Czytanie egzegezy Ewangelii.
Po: **Nieskalanych**, tropariony i: **Anielski sobór zadziwił się.**
Następnie hypakoe, ton 8:

Niewiasty z mirrą stojąc przed grobem Dawcy życia szukały pośród martwych nieśmiertelnego Władcy i przyjąwszy od Anioła zwiastowaną radość, głosiły Apostołom: Oto zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 8. Antyfona 1:

Od młodości mojej wróg mnie kusi, słodyczą pali mnie, a ja mając nadzieję w Tobie, Panie, zwyciężam go.

Nienawidzący Syjonu niech będą jako trawa przed wyrwaniem. Chrystus Bóg będzie siekł ich szyje.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi, którym wszystko żyje, światłości ze światłości, wielkiemu Bogu, śpiewajmy Jemu z Ojcem i Słowem.

Antyfona 2:

Serce moje niechaj okryje się bojaźnią Twoją i pokornie rozważa, abym wywyższając się nie odpadł od Ciebie, Szczodry.

Ci, którzy mają nadzieję w Panu, nie ulękną się wtedy, gdy wszyscy będą sądzeni i męczeni.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha każdy, kto rzeczy Boże widzi i prorokuje, czyni najwyższe cuda, śpiewając w Trzech Osobach jedynemu Bogu. Chociaż bowiem i potrójnie jaśnieje, jednej natury jest Bóstwo.

Antyfona 3:

Wzywam Ciebie, Panie, zważ, nakłoń dla mnie ucha Twego gdy wołam. Oczyść, zanim mnie zabierzesz stąd.

Do swojej matki ziemi odchodzi każdy, znowu umiera, przyjąwszy męki lub cześć świętych.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha teologia, jedność Trójświęta. Ojciec bowiem bez początku, z Niego rodzi się Syn Przedwieczny i Duch współtronujący, z Nimi tożsamy w naturze, od Ojca jaśniejący.

Antyfona 4:

Cóż teraz jest dobre lub cóż jest piękne? Aby bracia żyli razem. Takim bowiem Pan obiecał życie wieczne.

O szatę swoją Ten, który zdobi krynice traw, mówi, że nie należy o nic się troszczyć.

Chwała, i teraz. Przez Ducha Świętego, jasności przyczyną utrzymywany jest świat cały. Bogiem jest bowiem Ojcu i Synowi współistotny i współpanujący.

Prokimenon, ton 8: **Zakrólował Pan na wieki, Bóg Twój Syjonie na pokolenie i pokolenie.**
Stichos: **Chwal, duszo moja, Pana, będę chwalić Pana w życiu moim. Wszystko, co oddycha.**

Ewangelia zmartwychwstania, pierwsza jutrzni, perykopa 116.

Od tego dnia zaczynamy kolejno czytać Ewangelie zmartwychwstania na jutrzni.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy. Psalm 50. **Chwała. Dla modlitw Apostołów. I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy.** Stichera, ton 6: **Powstał Jezus z grobu.**

Kanony cztery: zmartwychwstania z hirmosem na cztery, krzyża i zmartwychwstania na dwa, Bogurodzicy na dwa i wszystkim świętym na sześć.

Kanon zmartwychwstania, ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: **Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu laska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.**

Jakżeż nie dziwić się wszechmocnemu Bóstwu Chrystusa? Z cierpień bowiem tocząc wszystkim wiernym niecierpiętliwość i niezniszczalność, z boku świętego źródło nieśmiertelności kapiące, a z grobu życie zawsze będące.

Anioł piękny teraz zjawił się niewiastom, nosząc świetliste obrazy naturalnej niematerialnej czystości i głosząc światłość zmartwychwstania: Zmartwychwstał Pan!

Teotokion: Rzeczy sławne mówią o Tobie w pokoleniach i pokoleniach, Boga Słowo bowiem w łonie ogarnęłaś, czystą zaś pozostając, Bogurodzico Mario. Przeto wszyscy Ciebie czcimy, po Bogu opiekunkę naszą.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: **Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.**

Rozwarły się bramy boleści i przerazili się odźwierni otchłani widząc, że w głębię otchłani zstąpił Ten, który na wysokościach całą przewyższa naturę.

Zadziwiły się chóry anielskie widząc na tronie ojcowskim posadzoną

upadłą ludzką naturę, zamkniętą w otchłaniach ziemi.

Kanon ku czci Bogurodzicy.

Hirmos: **Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławił.**

Przeczysta Bogurodzico, Ty zrodziłaś w sposób przekraczający naturę zawsze będące wcielone Słowo Boże, przeto śpiewamy Tobie.

Dziewica rodzi Chrystusa, winną latorośl, Życionośnego Pana, który toczy dla całego świata krople słodyczy zbawienia.

Kanon wszystkim świętym. Ton 8,

mający akrostych: **Świętych wszystkich znamienite czyny opiewam.**

Hirmos: **Faraona prześladowcę na rydwanach.**

Opiewając czyny Twoich świętych, proszę, abyś dla ich modlitw oświecił Twoją światłością duszę moją. Ty bowiem jesteś Światłością niedostępną, odpędzającą mrok niewiedzy przez Twoich znamienitych świętych, Słowo Boże, Dawco Światłości, Chryste (dwa razy).

Gdy podniesiony zostałeś na drzewie, przyciągnąłeś do poznawania Ciebie całe dziedzictwo pogan, Władco, i rozjaśniłeś Światłością Świętej Trójcy przez Twoich apostołów, przez których rozpędziłeś mgłę oszustwa.

Prawem Twoim Chryste pouczani Twoi apostołowie, odrzucili wszystko, co ziemskie, i światłością łaski oświecili cały świat, chwalebni, ewangelicznie głosząc Ciebie.

Chwała. Męczennicy radując się wzięli krzyż Twój i nie ulękli się gróźb prześladowców, ani ognia, ani miecza, ani ran, ani też głodu, bądź śmierci, odważni, naśladując niewzruszenie Twoją czcigodną mękę.

I teraz. Dziewice przyjąwszy jawnie męczeńskie cierpienia, niezachwianie Ciebie naśladowały i jak napisano w psalmie, za Tobą przyprowadzono dziewice do Syna Twego, radujące się, przyprowadzono je do Króla wszystkich.

Katabasja: **Otworzę me usta i napełnię się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.**

Pieśń 3

Hirmos: **Ty, któryś na początku niebiosa myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.**

Adam został osądzony za spożycie grzechu i zbawczym cierpieniem ciała Twego został usprawiedliwiony, Chryste. Sam bowiem nie byłeś winny śmiertelnego ukąszenia, Bezgrzeszny.

Światłość zmartwychwstania zajaśniała będącym w ciemności i siedzącym w cieniu śmierci, Bóg mój Jezus, i swoim Bóstwem mocno związawszy Silnego i naczynia jego złupił.

Teotokion: Okazałaś się większą od Cherubinów i Serafinów, Bogurodzico, Ty bowiem jedyna przyjęłaś do łona Twego nieogarnionego Boga, Najczystsza. Przeto Ciebie, Czysta, wszyscy wierni, w pieśniach błogosławimy.

Inny kanon.

Hirmos: **Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.**

Wcześniej odrzuciłem przykazania, Panie, i wygnałeś mnie od siebie, ale

we mnie wcieliwszy się przez posłuszeństwo nauczyłeś i w siebie znowu zbudowałeś ukrzyżowaniem.

W Mądrości wszystko wiedząc, Panie, rozumem Twoim umocniłeś otchłanie i uczyniłeś godnymi zmartwychwstania przez uniżenie Twoje, Słowo Boże, tych, którzy są stworzeni na obraz Twój.

Inny kanon.

Hirmos: **Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.**

Daj nam pomoc przez Twoje modlitwy, Najczystsza, chytrością odpierając okropne pokusy.

Bogurodzico, Tyś była naprawieniem błędu Pramatki Ewy, rodząc światu Przywódcę życia, Chrystusa.

Inny kanon.

Hirmos: **Ty, któryś na początku niebiosa myślą swą umocnił.**

Kapłani i pasterze przyoblekli się w święte kapłaństwo i mądrze kierując wszystkich do Chrystusa godnie upiększyli słowem nauki, zaprawdę wzbogaciwszy się z wysoka (dwa razy).

Upiększywszy się pięknem dobroczynności i objawiwszy się jako wspaniałe światła, uczyniliście Kościół uczestnikiem niebios, święci Chrystusowi, przez którego zostaliście różnorako upiększeni (dwa razy).

Chwała. Podporządkowując się Twemu prawu, zgromadzenie błogosławionych różnymi cnotami oświeciło się. Odziedziczyło przybytki niebieskie, Władco, radując się, każdy inaczej, i wszyscy godnie je zapełnili.

Teotokion: Z łona dziewiczego od Boga Słowo Boga zrodziłaś nam, Bogurodzico, które czyste dziewice pobożnie umiłowały i w ślad za Tobą wszystkie poszły do Niego.

Katabasja: **Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twej Boskiej sławie uczyń godnymi wieńców chwały.**

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości Słowo.**

Czynimy świętą pamięć praojców, patriarchów, apostołów, męczenników, proroków, hierarchów, ascetów Twoich, poszczących i sprawiedliwych, i każdego imiennie zapisanego w księdze życia, Chryste Boże, wszystkich prosząc o modlitwę i modląc się: Przez nich daj Twój pokój, jako Przyjaciel człowieka, abyśmy wszyscy wołali do Ciebie: Boże wysławiany w zgromadzeniu świętych Twoich, Ty zaiste jesteś tym, który godnie wysławił ich pamięć.

Chwała, i teraz. Teotokion: Opiewajmy bramę niebios i arkę, najświętszą górę, świetlisty obłok, krzew niespalający się, duchowy raj, wezwanie Ewy, wielki skarb całego świata, albowiem w Niej dokonało się zbawienie świata i odpuszczenie dawnych grzechów. Przeto wołamy do Ciebie: Módl się do Syna Twego, aby dał odpuszczenie grzechów pobożnie kłaniającym się najświętszemu zrodzeniu Twemu.

Pieśń 4

Hirmos: **Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do**

Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Tyś mnie, będącego wrogiem, bardzo umiłował, Tyś przez przedziwne wyniszczenie zstąpił na ziemię, Łaskawy Zbawco, ostatniej mej hardości nie odrzuciłeś i przebywając na wysokości przeczystej Twojej chwały poprzednio czci pozbawionego wysławiłeś.

Któż to nie ulęknie się, Władco, widząc cierpieniem niszczącego śmierć, przed krzyżem uciekające zniszczenie i przez śmierć otchłań pozbawioną bogactwa, Bożą mocą Twoją, ukrzyżowanego. Przedziwna to rzecz, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Tyś jest wiernych pochwałą, Oblubienico Dziewicza, Tyś jest orędowniczką, Tyś ucieczką chrześcijan, murem warownym i przystanią. Do Syna bowiem Twego modły zanosisz, Najczystsza, i wybawiasz z nieszczęść tych, którzy w wierze i miłości znają Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

Inny kanon.

Hirmos: **Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiłem Twoje Bóstwo.**

Na krzyżu przygwoździli Ciebie dzieci przestępców Zakonu, Chryste Boże. Przez krzyż zbawiłeś, jako Łaskawy, sławiących Twoje cierpienia.

Powstałeś z grobu i wszystkich martwych będących w otchłani wskrzesiłeś i oświeciłeś jako Łaskawca sławiących Twoje zmartwychwstanie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ty, która zrodziłaś kłos życiodajny, nieorana niwo, dający światu życie, Bogurodzico, zbawiaj śpiewających Tobie.

Wszyscy głosimy Ciebie najczystszą, Bogurodzico, oświeceni przez Pana, zrodziłaś bowiem Słońce Sprawiedliwości, zawsze Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: **Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą.**

Zgromadzenie Twoich świętych złączyło się miłością i rozkoszując się Tobą, prawdziwie i czysto w radości, razem z nierozłącznym chórem aniołów śpiewa Tobie, Bogu wszystko widzącemu, Bogu wszystkich i Panu (dwa razy).

Młodością sławni kapłani męczennicy przyozdobili się koroną męczeństwa, namaszczeniem uczynionym przez Boga, najpierw kapłaństwem wspaniale przyozdobieni. Przeto godnie przyjąwszy dwie korony wiecznie radujecie się z Chrystusem.

Mędrkowanie ciała wszyscy duchowo pokonaliście, mający prawdziwie Boga w sercu, doprowadzającego przez post do zwiędnięcia niepowstrzymane dążenia ciała i teraz oświeciwszy się światłością beznamiętności przyjęliście zapłatę za trudy.

Chwała. Jako męczennicy Chrystusa pierwszego męczennika, przecierpieliście okrutne męki, cierpliwie i mężnie, jakby cierpiąc w obcych ciałach, sławni, i teraz okazaliście się dziedzicami królestwa, tocząc wiernym uzdrowienia.

I teraz. Teotokion: Oblubienicą Boga byłaś Rodzicielko Boga, bowiem Jego

Słowo przedwieczne cieleśnie nam zrodziłaś. W Nim niewiasty święcie żyły i w cierpieniach zostały różnorodnie upiększone przez Ciebie, naprawiając upadek Pramatki.

Katabasja: **Jezus Najwyższy Bóg, który zasiada w chwale na tronie Bóstwa, przybywa w lekkim obłoku, i swoją najczystszą dłonią zbawia tych, którzy śpiewają: Chryste, chwała mocy Twojej.**

Pieśń 5

Hirmos: **Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.**

Przecierpiałeś ubranie w purpurę przed męką Twoją, Zbawco, wyśmiany okrywasz obnażenie pierwszego stworzonego, nie mające podobieństwa, i nagi przygwożdżony zostałeś ciałem na krzyżu, Chryste, zwlekając szatę śmiertelności.

Ty z pyłu śmierci podniosłeś moją upadłą naturę, zmartwychwstając i czyniąc ją niestarzejącą się, Chryste, okazałeś znowu jako królewski obraz, błyszczący niezniszczalnym życiem.

Teotokion: Najczystsza, ponieważ masz matczyną odwagę wobec Syna Twego, przeto prosimy, abyś nie odrzuciła orędowania za nami, krewnymi Twoimi, albowiem Ciebie jedyną, my chrześcijanie, miłosiernie przedkładamy Władcy jako oczyszczenie.

Inny kanon.

Hirmos: **Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.**

Mocą krzyża Twego, Chryste, kieruj nami. Prze Niego bowiem do Ciebie przypadamy, abyś obdarzył nas pokojem, Przyjacielu człowieka.

Kieruj życiem naszym, jako najłaskawszy, opiewających Twoje zmartwychwstanie i daj nam pokój, Przyjacielu człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: **Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.**

Utul burzę żądz moich, któraś Boga zrodziła, Żywiciela i Pana.

Przy zrodzeniu Twoim, Przeczysta Dziewico, posługują chóry Aniołów i zgromadzenia ludzi.

Inny kanon.

Hirmos: **Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego.**

Staliście się godni przepowiadania, jak Boży prorocy, i zapragnęliście szlachetnością duszy oczyścić się czystym życiem, o mający w sercu Boga, oświecani mocą duchową (dwa razy).

Chór świętych jaśnieje teraz Bożymi darami, będący przed Zakonem wszyscy patriarchowie, prorocy, apostołowie, zgromadzenia męczenników, poszczących, nauczycieli i sprawiedliwich z kapłanami męczennikami (dwa razy).

Chwała. Dzisiaj Twoją światłością jaśnieje zgromadzenie widząc świętych Twoich, Zbawco, i świecami niegasnącej łaski, Twoje Boże bogactwo dóbr i obfitości nieustannie opiewamy, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Przedziwne Twoje zrodzenie umiłowały przeczyste niewiasty,

przez piękno życia zostały uznane za Twoje, Przeczysta, i umiłowawszy Jego jedynego pragną światłości oraz Bożego oświecenia.

Katabasja: **Wszystko ulękło się Boskiej Twojej chwały, Oblubienico niezaślubiona, Ty bowiem nosiłaś w swym łonie Boga rządzącego wszystkimi rzeczami i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który daje zbawienie wszystkim Ciebie sławiącym.**

Pieśń 6

Hirmos: **Oczyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.**

Przez drzewo silnie powalił mnie przywódca zła. Ty zaś, Chryste, podniesiony na krzyżu, powaliłeś silnego i zawstydziłeś go, upadłego zaś podniosłeś.

Ty ulitowałeś się nad Syjonem, zajaśniawszy z grobu Nowy Testament zamiast Starego spełniłeś jako Łaskawy, Bożą Twoją krwią, i teraz króluj w nim na wieki, Chryste.

Teotokion: Niech zostaniemy wybawieni z okropnych grzechów przez modły Twoje, czysta Rodzicielko Boga, i niech otrzymamy, Przeczysta, Bożą Światłość, w Ciebie w niewypowiedziany sposób wcielonego Syna Bożego.

Inny kanon.

Hirmos: **Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem smutki moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modlę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.**

Ręce rozpostarłeś na krzyżu uleczając dobrowolnie wyciągniętą w Edenie rękę pierwszego człowieka, z własnej woli zakosztowałeś żółci i zbawiłeś, Chryste, jako Mocny tych, którzy sławią Twoje cierpienia.

Wybawca ze śmierci zakosztował dawnego osądzenia, aby tym zniszczyć królestwo zniszczenia i zstąpiwszy do otchłani Chrystus zmartwychwstał, i jako wszechmocny zbawił opiewających Jego zmartwychwstanie.

Inny kanon.

Hirmos: **Szatę podaj mi jasną, który przyodziewasz się światłością jak szatą, wielce miłościwy Chryste, Boże nasz.**

Ogłaszamy Ciebie, wierni, Bogurodzico, świątynią Bożą i arką, pałacem uduchowionym i bramą niebios.

Niszczyciel grobów, jako Bóg, będąc zrodzeniem Twoim, Mario, Oblubienico Dziewicza, wielbiony jest z Ojcem i Duchem.

Inny kanon.

Hirmos: **Oczyść mnie, Zbawco**

Jako czcigodny wybrany, położony kamień węgielny, święci w Syjonie znaleźli Ciebie, Władco, fundament niezachwiany, jako wybrane kamienie znaleźli siebie samych (dwa razy).

Z przebitego Twego boku wypływały krople krwi, z wodą uczynioną przez Boga, świat odnawiając, zbierając Boże zgromadzenie wszystkich świętych (dwa razy).

Chwała. Najpobożniej opiewamy Boży obłok męczenników, oświecony łaską, który zajaśniał świetliście purpurą krwi i czerwienią ich ciężkich cierpień.

Teotokion: Wszyscy znamy Ciebie jako najprawdziwszą Matkę Bożą, przez którą została zbawiona natura kobieca, Nieskalana, w Chrystusie cierpiąc,

cnotami wszelkimi pobożnie będąc napełnioną.

Katabasja: **Obchodząc z łaski Boga to Boskie i chwalebne święto Bogurodzicy, przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie, sławiąc z wiarą zrodzonego z Niej Boga.**

Kontakion, ton 8:

Jako początki natury Ogrodnikowi stworzenia świat przynosi Tobie, Panie, męczenników mających w sercach Boga, dla ich modlitw zachowaj w głębokim pokoju Twój Kościół, Twoje dziedzictwo, przez Bogurodzicę, wielce miłosierny.

Ikos: Wy, którzy byliście męczeni po całej ziemi i przenieśliście się na niebiosa, którzy naśladując cierpienia Chrystusa zabieracie nasze żądze, tutaj dzisiaj gromadzicie się okazując Kościół pierworodnych, jako zawierający obraz nieba i do Chrystusa wołający: Ty jesteś moim Bogiem, dla Bogurodzicy zachowaj mnie, wielce miłosierny.

Czytanie Prologu.

Synaksarion w Niedzielę Wszystkich Świętych.

Stichosy: **Pana mojego opiewam wszystkich przyjaciół,**

Jeśli ktoś chce, niech we wszystkim idzie za nimi.

Chryste, dla modlitw Bogurodzicy i wszystkich od wieków świętych Twoich zmiłuj się i zbaw nas jako jedyny dobry, i Przyjaciel człowieka. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: **Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.**

Chwalebne wyniszczenie Boże, bogactwo Twego ubóstwa, Chryste, zadziwia Aniołów, widząc Ciebie przygwożdżonego na krzyżu, aby zbawić z wiarą wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W Boskim Twym zstąpieniu światłością napełniłeś otchłań i odpędzona została przedtem prześladowcza ciemność. Z niej powstali odwieczni więźniowie, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Triadikon: Wszystkich Pana, jedynego Syna Jednorodzonego chwalebnego Ojca błogosławimy i głosimy jedynego, znając pochodzącego od Ojca Ducha prawego, współistotnego i współwiecznego.

Inny kanon.

Hirmos: **Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Trójcę płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.**

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, proroczy Boże. Na drzewie bowiem zostałeś podniesiony i przywołałeś wszystkich z wiarą wołających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Powstałeś z grobu jak ze snu, Szczodry, wszystkich wybawiłeś od zniszczenia, stworzenie przyjmuje z wiarą głoszone przez Apostołów zmartwychwstania: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

W dziewicze wcielony łono objawił się na zbawienie nasze. Przeto znając Twoją Matkę jako Bogurodzicę, dziękczynnie wołamy: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zrodziłaś laskę z pokolenia Jessego, Dziewico błogosławiona, owoc przynosząc, kwiat zbawczy z wiarą wołających do Syna Twego: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos: **Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się.**

Chóry świętych nieustannie opiewają spoczywającego w świętych, teraz cieszą się słodyczą Bożą i radując się śpiewają: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Bożym jaśnieniem trójsłonecznego wylania Światłości, czcigodnie oświecające święte zgromadzenia, jedność trójczęściową błogosławię, Ojca niemającego początku i Syna pobożnie, i Ducha Świętego.

Gdy objawisz się Boże w Twojej niewypowiedzianej chwale pośród bogów, godnie dając i dary rozdając, i korony dając, wtedy, Zbawco, pozwól śpiewać Tobie: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Chwała. Radując się opiewamy zgromadzenie wszystkich świętych, zewsząd zebrane i pokolenia zarazem, i godności, i życie, z nimi śpiewamy: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

I teraz. Teotokion: Wszystkie dziewice, zorganizujcie chór i wysławiajcie najczystszą, najświętszą Rodzicielkę Boga, radując się i głośno wołając: Raduj się, któraś wytoczyła nam Źródło radości.

Katabasja: **Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy ogniste pokuszenie, śpiewali pełni radości: Ty jesteś godny wszelkiej chwały, Panie i Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś!**

Pieśń 8

Hirmos: **Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Boża moc Jezusowego Bóstwa w nas pobożnie zajaśniała. Ciałem bowiem zakosztował za wszystkich śmierci krzyżowej i zniszczył moc otchłani. Jego to dzieci nieustannie błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ukrzyżowany powstał, a pełen pychy upadł, upadły i skruszony poprawił się, zniszczenie zostało odrzucone i niezniszczalność zakwitła. Życie bowiem pochłonęło to, co było martwe, dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Triadikon: Trójświetliste Bóstwo jednym jaśnieje promieniem z jednej trójhipostatycznej natury Rodzica bez początku, wspólnej Jemu natury Słowo Ojca i królujący współistotny Duch, dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: **Zwyciężyli oprawcę i byli płomieniem łaski Twojej, do przykazań Twoich bardzo przylgnęły dzieci, wołając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.**

Na drzewie dla mnie ręce wyciągnąłeś obnażony, wzywając mnie, abym swoją nagość przykrył mądrze na Boży sposób: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wieki.

Z głębin otchłani dźwignąłeś mnie, upadłego, i uczciłeś wspaniałą chwałą

tronu Rodziciela: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie Pana i wywyższajcie Go na wieki.

Inny kanon.

Hirmos: **Króla niebios, któremu śpiewają wszystkie wojska anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Wygaś skierowane na nas rozpalone i ogniste strzały wrogów, albowiem Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

W nadprzyrodzony sposób zrodziłaś, Dziewico, Stwórcę i Zbawcę, Boga Słowo. Przeto Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: **Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca.**

Radujcie się, męczennicy, prorocy, apostołowie, czcigodne zgromadzenie kapłanów męczenników, ascetów i nauczycieli chórze Boży, z niewiastami niosącymi mirrę słodko śpiewając: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Święci nasycili się przewyższającą rozum światłością, radością Bożą i weselem, jesteście jak bogowie bliscy Bogu, dzięki Bogu mając kontakt ze Światłością i oświeciliście się promieniami niewypowiedzianej chwały, Chrystusa wywyższajcie na wszystkie wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Okazaliście się, święci, bardzo jasnymi gwiazdami, niebo kościelne rozjaśniliście rozlicznymi darami i różnymi cnotami, w sprawiedliwości, czystości, męstwie i rozumie, kapłani zaśpiewajcie Władcy, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Z weselem wszystkie mądre w Bogu niewiasty, które odeszły, opiewają w duchu Dawida Przeczystą, prawdziwą Matkę Bożą, wybawiającą nas z klątwy Pramatki Ewy, pobożnie stojąc Jej owoc opiewajcie na wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go wszystkie na wieki.

Katabasja: **Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.**

Także śpiewamy: **Czcigodniejszą od cherubinów.**

Pieśń 9

Hirmos: **Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.**

Twoja Boża i nie mająca początku natura jest prosta, a stała się złożoną przez przyjęcie ciała, w sobie samym ją uczyniłeś, Słowo Boże, i cierpiałeś jako człowiek będąc niecierpiętliwym jako Bóg. Przeto Ciebie w dwóch naturach nierozdzielnych i niepomieszanych wysławiamy.

Będąc Ojcu równym według Bożej natury, według natury byłeś też człowiekiem, uniżyłeś się zstępując do sługi i powstałeś z grobu dając zrodzonym z ziemi łaskę Ojca, którego według natury Boga i Władcę z Tobą wszyscy wysławiamy.

Teotokion: O Dziewico, Matko Boża, okazałaś się rodzącą w ciele w

nadprzyrodzony sposób Boga Słowo, które Ojciec zrodził z serca swego przed wszystkimi wiekami jako Łaskawy, Syna, którego teraz czcimy jako większego od ciała, chociaż przyoblekł się w ciało.

Inny kanon.

Hirmos: **Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przeczystą Bogurodzicę wierni uwielbiamy.**

Wiemy o Tobie, że jesteś Bożym Synem według natury, poczętym w łonie Bogurodzicy, który dla nas stał się człowiekiem i widząc Ciebie na krzyżu w ludzkiej cierpiącego naturze, niecierpiętliwego zaś jako będącego Bogiem wysławiamy.

Zniszczona została smutna ciemność, z otchłani zajaśniało bowiem Słońce Sprawiedliwości Chrystus oświecając wszystkie krańce ziemi, jaśniejący Boską światłością niebieski człowiek, ziemski Bóg, którego w dwóch naturach wysławiamy.

Inny kanon.

Hirmos: **Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezcielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.**

Radością i weselem napełniona jest pamięć Twoja, przychodzącym toczysz uleczenie i tym, którzy pobożnie głoszą Ciebie Bogurodzicą.

Śpiewamy Tobie psalmy, Łaski Pełna, i przynosimy okrzyk „Raduj się", Ty bowiem wszystkim wytoczyłaś radość.

Inny kanon.

Hirmos: **Ulękło się tego niebo.**

Uzbrojeni w nadzieję i miłość, wiarą odgrodzeni, wszystkie groźby prześladowców, męki i rany przecierpieliście radując się, wzbogaciliście się o błogosławieństwo Chrystusa, czyniącego zwycięstwo prawdy w cierpieniach, pierwsi męczennicy.

Przystani zbawienia, Chrzcicielu, apostołowie, prorocy i męczennicy z poszczącymi, Boży nauczyciele i kapłani, zgromadzenie patriarchów i błogosławieni kapłani męczennicy, niewiasty miłujące Boga, asceci i sprawiedliwi, teraz godnie was wysławimy.

Chwała. Kuszeni ogniem pokus i nie oszukani rozkoszami radujecie się, stojąc przed świetlistym tronem Władcy, sławne zgromadzenie świętych na niebiosach, uwolnione zwierciadła, odsuwające cień z prawdziwego objawienia.

I teraz. Teotokion: Okazałaś rozdzielone podmioty zjednoczonymi, przez Ciebie bowiem ludzie na niebiosach zaprawdę byli współmieszkańcami aniołów i świadczą chóry wszystkich świętych, teraz z nami opiewając Twoje zrodzenie, Dziewico Bogurodzico, w wiecznych pieśniach.

Katabasja: **Niechaj wszyscy zrodzeni z ziemi radują się, trzymając zapalone swoje lampy, i niech wszystkie niematerialne moce obchodzą z chwałą święto Bogurodzicy, wołając: Raduj się, Łaski Pełna, zawsze Dziewico, najczystsza Bogurodzico!**

Święty Pan Bóg nasz, śpiewamy według tonu.

Eksapostilarion zmartwychwstania:

Z uczniami wejdźmy na górę Galilejską, aby w wierze zobaczyć Chrystusa, który mówi: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi.

Przyjmijmy, jak naucza wszystkich chrzcić w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha, i jak obiecuje pozostać z uczniami aż do skończenia świata.

Fotagogikon wszystkim świętym. Prosomion:

Chrzciciela i Poprzednika, apostołów, proroków, męczenników, hierarchów, poszczących i ascetów, kapłanów męczenników, a z nimi miłujące Boga niewiasty i wszystkich sprawiedliwych, i chóry aniołów, godnie uczcijmy pieśniami modląc się, aby ich chwałę otrzymać od Chrystusa Zbawcy.

I teraz. Teotokion: Ty, który na wysokościach jesteś wysławiany przez aniołów i nie odstąpił od Ojca, Przeczysta, w niewypowiedziany sposób żył ze zrodzonymi z ziemi. Ty zaś byłaś orędowniczką zbawienia, z Twego czystego łona w nadprzyrodzony sposób dałaś ciało Słowu, Czysta. Módl się do Niego, aby Twoim sługom dał odpuszczenie grzechów.

Do psalmów pochwalnych dodajemy osiem stichosów i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 8:

Panie, chociaż stałeś przed sądem, sądzony przez Piłata, to jednak nie odstąpiłeś od tronu z Ojcem na nim zasiadając i powstałeś z martwych świat wyzwoliwszy z niewoli wroga jako Szczodry i Przyjaciel człowieka.

Panie, chociaż jako martwego w grobie położyli Cię Żydzi, to jako Króla śpiącego żołnierze Ciebie strzegli i jako Życia skarbnicę opieczętowali pieczęcią. Zmartwychwstałeś i dałeś niezniszczalność duszom naszym.

Panie, jako oręż przeciwko diabłu dałeś nam krzyż Twój, drży bowiem i trzęsie się nie mogąc spoglądać na Jego moc, albowiem martwych wskrzesza i śmierć zniszczył. Przeto kłaniamy się pogrzebowi Twemu i zmartwychwstaniu.

Anioł Twój, Panie, głosząc zmartwychwstanie przestraszył straże, niewiastom zaś zwiastował mówiąc: Po cóż szukacie żywego pośród umarłych? Zmartwychwstał Bogiem będąc i światu życie dał.

Inna stichera Anatoliosa:

Cierpiałeś na krzyżu, niecierpiętliwy w Bóstwie, pogrzebanie przyjąłeś na trzy dni, aby nas uwolnić z wrogiej niewoli, i zwyciężywszy śmierć nas ożywiłeś, Chryste Boże, Twoim zmartwychwstaniem, Przyjacielu człowieka.

Inne stichery wszystkim świętym, ton 4:

Prosomion: **Jako mężnego.**

Pan zadziwił świętymi na ziemi, przyjęli bowiem Jego rany i cierpienia w ciele, w nich się upiększają i jawnie upiększeni Bożym pięknem. Zaśpiewajmy im jako niewiędnącym kwiatom, jako prawdziwym gwiazdom Kościoła, jako dobrowolnie złożonym w ofierze.

Stichos: **Wołali sprawiedliwi i Pan wysłuchał ich, ze wszystkich ich utrapień wybawił ich.**

Z prorokami apostołowie, z ascetami nauczyciele, z kapłanami męczennikami wszyscy sprawiedliwi i niewiasty męczennice, mnóstwo błagających świętych i chóry sprawiedliwych niech zostaną wysławione świętymi pieśniami jako dziedzice królestwa niebios, jako mieszkańcy raju.

Stichos: **Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.**

Wy, którzy uczyniliście ziemię niebem przez światłość cnót, którzy naśladowaliście śmierć Chrystusa idąc drogą nieśmiertelności, którzy żądze ludzkie oczyściliście działaniem łaski, którzy w całym świecie jednomyślnie

cierpieliście, bądźcie wysławieni, mężni męczennicy.

Chwała. Pierwsza niedzielna stichera Ewangelii, ton 1:

W drodze do swego wniebowstąpienia Pan stanął przed uczniami idącymi na górę i pokłonili się Jemu. Dał im władzę, aby nauczali wszędzie i głosili wszystkim stworzeniom pod niebem Jego powstanie z martwych i wniebowstąpienie. Obiecał im, że na wieki pozostanie z nimi, On, który jest samą prawdą, Chrystus Bóg i Zbawca dusz naszych.

I teraz. Błogosławiona jesteś Bogurodzico Dziewico. Wielka doksologia. Po trisagionie tylko troparion zmartwychwstania, ektenie i rozesłanie. Pierwsza godzina w narteksie i katechezy Studyty, pełne rozesłanie.

Na L i t u r g i i Błogosławieństwa niedzieli na cztery, ton 8:

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak wspomniałeś łotra na drzewie, i wszystkich uczyń godnymi, jedyny Szczodry, niebieskiego królestwa Twego.

Zostałeś dobrowolnie przygwożdżony na drzewie, Zbawco nasz, który drzewem wybawiłeś Adama z klątwy, odnawiając obraz jako Szczodry i dałeś radości raju.

Usłysz Adamie i raduj się z Ewą, albowiem ten, który dawno temu obnażył nas przez drzewo i przez oszustwo wziął w niewolę, został zniszczony krzyżem Chrystusowym.

Dzisiaj Chrystus powstał z grobu, wszystkim wiernym podając niezniszczalność i przywraca radość niewiastom z mirrą po męce i zmartwychwstaniu.

I z kanonu wszystkich świętych pieśń szósta na cztery.

Prokimenon lekcji, ton 8: **Złóżcie śluby i wypełnijcie je przed Panem Bogiem naszym.** Stichos: **Znany w Judei jest Bóg, w Izraelu wielkie jest imię Jego.** I świętym: **Przedziwny jest Bóg w swoich świętych, Bóg Izraela.** Lekcja z Listu do Hebrajczyków, perykopa 330. Alleluja, ton 4: **Wołali sprawiedliwi i Pan wysłuchał ich, ze wszystkich ich utrapień wybawił ich.** Stichos: **Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan.** Ewangelia według Mateusza, perykopa 34. Koinonikon: **Chwalcie Pana z niebios Chrystusa, zakosztujcie ze źródła nieśmiertelności.** Drugi: **Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, sprawiedliwym przynależy chwała.**

Podajemy braciom obfity posiłek ze względu na przygotowanie się do wysiłku postnego.

Należy wiedzieć: jeśli cerkiew jest pod wezwaniem Wszystkich Świętych, to na małych nieszporach, wielkich nieszporach, na jutrzni i na Liturgii śpiewamy tak samo, jak gdy w niedzielę wypadnie pamięć wielkiego świętego, który ma czuwanie. Także rano na jutrzni śpiewamy polijeleos.

Po polijeleosie:

Uwielbiamy was, apostołowie, męczennicy, prorocy, i wszyscy święci, i czcimy świętą pamięć waszą, modlicie się bowiem za nami do Chrystusa, Boga naszego.

Psalm wstępny: **Błogosławiony mąż**, i katyzma poetycka świętym, podana po trzeciej pieśni kanonu. Anabatmi tonu. Prokimenon. **Wszystko, co oddycha.** Ewangelia wszystkim świętym. **Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy.** Psalm 50. **Chwała. Dla modlitw wszystkich świętych. I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy.** Zamiast: **Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział**, śpiewamy sticherę wszystkim świętym. Kanon zmartwychwstania z hirmosem na cztery, Bogurodzicy na dwa i świętym na osiem. Pozostałe, jak jest w zwyczaju.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Koniec i Bogu chwała.